

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 1257/1999 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 17ης Μαΐου 1999

για τη στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ) και για την τροποποίηση και κατάργηση ορισμένων κανονισμών

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως τα άρθρα 36 και 37,

την πρόταση της Επιτροπής⁽¹⁾,τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου⁽²⁾,τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής⁽³⁾,τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών⁽⁴⁾,τη γνώμη του Ελεγκτικού Συνεδρίου⁽⁵⁾,

Εκτιμώντας:

- (1) ότι μια κοινή πολιτική αγροτικής ανάπτυξης θα πρέπει να συνοδεύει και να συμπληρώνει τα άλλα μέσα της κοινής γεωργικής πολιτικής και με τον τρόπο αυτό να συμβάλλει στην επίτευξη των στόχων της εν λόγω πολιτικής που καθορίζονται στο άρθρο 33 παράγραφος 1 της συνθήκης·
- (2) ότι, σύμφωνα με το άρθρο 33 παράγραφος 2 στοιχείο α) της συνθήκης, κατά την εκπόνηση της κοινής γεωργικής πολιτικής και των ειδικών μεθόδων που συνεπάγεται η εφαρμογή της, λαμβάνεται υπόψη ο ιδιαίτερος χαρακτήρας της γεωργικής δραστηριότητας, που απορρέει από την κοινωνική δομή της γεωργίας τις διαρθρωτικές και φυσικές ανισότητες μεταξύ των διαφόρων γεωργικών περιοχών·
- (3) ότι, σύμφωνα με το άρθρο 159 της συνθήκης, η υλοποίηση των κοινών πολιτικών λαμβάνει υπόψη τους στόχους των άρθρων 158 και 160 για την κοινή πολιτική οικονομικής και κοινωνικής συνοχής

και συμβάλλει στην πραγματοποίησή τους· ότι, επομένως, τα μέτρα αγροτικής ανάπτυξης θα πρέπει να συμβάλλουν στην πολιτική αυτή στις περιφέρειες που παρουσιάζουν αναπτυξιακή καθυστέρηση (στόχος αριθ. 1) και στις περιφέρειες που αντιμετωπίζουν διαρθρωτικές δυσκολίες (στόχος αριθ. 2), όπως αυτές ορίζονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1260/1999 του Συμβουλίου, της 21ης Ιουνίου 1999, περί των γενικών διατάξεων για τα διαρθρωτικά ταμεία⁽⁶⁾.

- (4) ότι μέτρα που αποσκοπούσαν στη στήριξη της βελτίωσης των γεωργικών διαρθρώσεων εισήχθησαν στην κοινή γεωργική πολιτική ήδη από το 1972· ότι επί δύο σχεδόν δεκαετίες έχουν γίνει προσπάθειες για την ενσωμάτωση της γεωργικής διαρθρωτικής πολιτικής στο ευρύτερο οικονομικό και κοινωνικό πλαίσιο των αγροτικών περιοχών· ότι η μεταρρύθμιση του 1992 τόνισε την περιβαλλοντική διάσταση της γεωργίας που είναι ο μεγαλύτερος χρήστης γης·
- (5) ότι η αγροτική πολιτική σήμερα ασκείται με τη χρήση πολύπλοκων μέσων·
- (6) ότι, κατά τα προσεχή έτη, η γεωργία θα πρέπει να προσαρμοστεί σε νέες πραγματικότητες και περαιτέρω αλλαγές που αφορούν την εξέλιξη των αγορών, την πολιτική αγορών και τους κανόνες του εμπορίου, τη ζήτηση και τις προτιμήσεις των καταναλωτών, καθώς και την επόμενη διεύρυνση της Κοινότητας· ότι οι αλλαγές δεν θα επηρεάσουν μόνο τις γεωργικές αγορές, αλλά και τις τοπικές οικονομίες στις αγροτικές περιοχές· γενικά· ότι η πολιτική αγροτικής ανάπτυξης θα πρέπει να αποσκοπεί στην αποκατάσταση και επαύξηση της ανταγωνιστικότητας των αγροτικών περιοχών και επομένως να συμβάλλει στη διατήρηση και δημιουργία απασχόλησης στις περιοχές αυτές·
- (7) ότι οι εξελίξεις αυτές θα πρέπει να ενθαρρυνθούν και να υποστηριχθούν με την αναδιοργάνωση και απλούστευση των υφιστάμενων μέσων αγροτικής ανάπτυξης·
- (8) ότι η αναδιοργάνωση αυτή θα πρέπει να λάβει υπόψη την πείρα που αποκτήθηκε κατά την εφαρμογή των υφιστάμενων μέσων και επομένως να βασισθεί στα μέσα αυτά, δηλαδή όσα εφαρμόζονται βάσει των σημερινών στόχων προτεραιότητας

⁽¹⁾ ΕΕ C 170 της 4.6.1998, σ. 7.⁽²⁾ Γνώμη που διατυπώθηκε στις 6 Μαΐου 1999 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).⁽³⁾ ΕΕ C 407 της 28.12.1998, σ. 210.⁽⁴⁾ ΕΕ C 401 της 22.4.1998, σ. 3.⁽⁵⁾ ΕΕ C 93 της 6.4.1999, σ. 62.⁽⁶⁾ ΕΕ L 161 της 26.6.1999, σ. 1.

- που προωθούν την αγροτική ανάπτυξη μέσω της επιτάχυνσης της προσαρμογής των γεωργικών διαρθρώσεων στο πλαίσιο της αναμόρφωσης της κοινής γεωργικής πολιτικής και που διευκολύνουν την ανάπτυξη και τη διαρθρωτική προσαρμογή των αγροτικών περιοχών [στόχοι αριθ. 5α) και 5β)], όπως ορίζονται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2052/88 του Συμβουλίου, της 24ης Ιουνίου 1988, για την αποστολή των διαρθρωτικών ταμείων, την αποτελεσματικότητά τους και το συντονισμό των παρεμβάσεών τους μεταξύ τους καθώς και με τις παρεμβάσεις της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων και των άλλων υφισταμένων χρηματοδοτικών οργάνων⁽¹⁾ και τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 4256/88 του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1988, για διατάξεις εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2052/88 σχετικά με το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα Προσανατολισμού⁽²⁾, και όσα θεσπίστηκαν ως συνοδευτικά μέτρα της αναμόρφωσης της κοινής γεωργικής πολιτικής το 1992 με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2078/92 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1992, σχετικά με μεθόδους γεωργικής παραγωγής που συμμορφώνονται με τις απαιτήσεις προστασίας του περιβάλλοντος καθώς και με τη διατήρηση του φυσικού χώρου⁽³⁾, με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2079/92 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1992, για τη θέσπιση κοινοτικού καθεστώτος παροχής ενισχύσεων στην πρόωρη συνταξιοδότηση των γεωργών⁽⁴⁾ και με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2080/92 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1992, για τη θέσπιση κοινοτικού καθεστώτος ενισχύσεων των μέτρων για τα δάση στον τομέα της γεωργίας⁽⁵⁾.
- (9) ότι το πλαίσιο μιας αναμορφωμένης πολιτικής για την αγροτική ανάπτυξη θα πρέπει να καλύπτει όλες τις αγροτικές περιοχές της Κοινότητας·
- (10) ότι τα τρία ισχύοντα συνοδευτικά μέτρα που εισήχθησαν με τη μεταρρύθμιση της κοινής γεωργικής πολιτικής το 1992 (γεωργοπεριβαλλοντικά μέτρα, πρόωγη συνταξιοδότηση και δάσωση) θα πρέπει να συμπληρωθούν με το σύστημα για τις μειονεκτικές περιοχές και τις περιοχές που υπόκεινται σε περιβαλλοντικούς περιορισμούς·
- (11) ότι τα άλλα μέτρα αγροτικής ανάπτυξης θα πρέπει να εντάσσονται σε ολοκληρωμένα αναπτυξιακά προγράμματα για τις περιφέρειες του στόχου αριθ. 1 και μπορούν να αποτελούν μέρος των προγραμμάτων για τις περιφέρειες του στόχου αριθ. 2·
- (12) ότι στις αγροτικές περιοχές, τα μέτρα αγροτικής ανάπτυξης θα πρέπει να συνοδεύουν και να συμπληρώνουν τις πολιτικές για την αγορά·
- (13) ότι η στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης από το ΕΓΤΠΕ θα πρέπει να βασίζεται σε ενιαίο νομικό πλαίσιο που να καθορίζει τα επιλέξιμα για στήριξη μέτρα, τους στόχους τους και τα κριτήρια επιλεξιμότητας·
- (14) ότι, λόγω της ποικιλομορφίας των αγροτικών περιοχών της Κοινότητας, η πολιτική αγροτικής ανάπτυξης θα πρέπει να ακολουθεί την αρχή της επικουρικότητας· ότι, επομένως, θα πρέπει να είναι όσο το δυνατόν αποκεντρωμένη και η έμφαση να δίνεται στη συμμετοχή και στην προσέγγιση «εκ των κάτω προς τα άνω»· ότι, συνεπώς, τα κριτήρια επιλεξιμότητας για τη στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης δεν θα πρέπει να υπερβαίνουν τα αναγκαία για την επίτευξη των στόχων της πολιτικής αγροτικής ανάπτυξης·
- (15) ότι, ωστόσο, η συνεκτικότητα με τα άλλα μέσα της κοινής γεωργικής πολιτικής και με τις λοιπές κοινές πολιτικές απαιτεί τα βασικά κριτήρια στήριξης να καθορίζονται σε κοινοτικό επίπεδο· ότι, ιδίως, θα πρέπει να αποφεύγονται αδικαιολόγητες στρεβλώσεις του ανταγωνισμού που απορρέουν από μέτρα αγροτικής ανάπτυξης·
- (16) ότι, για να εξασφαλισθεί η ευελιξία και η απλούστευση της νομοθεσίας, το Συμβούλιο θα πρέπει να αναθέσει όλες τις αναγκαίες εκτελεστικές αρμοδιότητες στην Επιτροπή, σύμφωνα με το άρθρο 202 τρίτη περίπτωση της συνθήκης·
- (17) ότι η διάρθρωση της γεωργίας στην Κοινότητα χαρακτηρίζεται από την ύπαρξη μεγάλου αριθμού γεωργικών εκμεταλλεύσεων, οι οποίες στερούνται των διαρθρωτικών προϋποθέσεων που θα επέτρεπαν την εξασφάλιση δίκαιου εισοδήματος και δίκαιων συνθηκών διαβίωσης για τους γεωργούς και τις οικογένειές τους·
- (18) ότι σκοπός των κοινοτικών ενισχύσεων για επενδύσεις είναι ο εκσυγχρονισμός των γεωργικών εκμεταλλεύσεων και η βελτίωση της βιωσιμότητάς τους·
- (19) ότι οι κοινοτικές προϋποθέσεις που αφορούν την επιλεξιμότητα για επενδυτική ενίσχυση θα πρέπει
- (1) ΕΕ L 185 της 15.7.1988, σ. 9· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3193/94 (ΕΕ L 337 της 24.12.1994, σ. 11).
- (2) ΕΕ L 374 της 31.12.1988, σ. 25· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2085/93 (ΕΕ L 193 της 31.7.1993, σ. 44).
- (3) ΕΕ L 215 της 30.7.1992, σ. 85· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2272/95 της Επιτροπής (ΕΕ L 288 της 1.2.1995, σ. 35) και διορθώθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1962/96 της Επιτροπής (ΕΕ L 259 της 12.10.1996, σ. 7).
- (4) ΕΕ L 215 της 30.7.1992, σ. 91· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2772/95 της Επιτροπής (ΕΕ L 288 της 1.12.1995, σ. 37).
- (5) ΕΕ L 215 της 30.7.1992, σ. 96· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 231/96 της Επιτροπής (ΕΕ L 30 της 8.2.1996, σ. 33).

- να απλουστευθούν σε σύγκριση με τις ισχύουσες προϋποθέσεις που καθορίζονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 950/97 του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 1997, για τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας των γεωργικών διαρθρώσεων⁽¹⁾.
- (20) ότι η χορήγηση ιδιαίτερων πλεονεκτημάτων στους νέους γεωργούς μπορεί να διευκολύνει όχι μόνο την εγκατάστασή τους αλλά και τη διαρθρωτική προσαρμογή των εκμεταλλεύσεών τους μετά την πρώτη τους εγκατάσταση·
- (21) ότι η εξέλιξη και η εξειδίκευση της γεωργίας απαιτούν κατάλληλο επίπεδο γενικής, τεχνικής και οικονομικής κατάρτισης των προσώπων που ασχολούνται με γεωργικές και δασικές δραστηριότητες, ιδιαίτερα όσον αφορά νέους προσανατολισμούς στη διαχείριση, την παραγωγή και την εμπορία·
- (22) ότι χρειάζεται να καταβληθεί ιδιαίτερη προσπάθεια για την εκπαίδευση των αγροτών και την ενημέρωσή τους σχετικά με γεωργικές μεθόδους συμβατές με το περιβάλλον·
- (23) ότι θα πρέπει να ενθαρρυνθεί η πρόωξη συνταξιοδότηση των γεωργών με στόχο τη βελτίωση της βιωσιμότητας των γεωργικών εκμεταλλεύσεων, λαμβάνοντας υπόψη την πείρα που αποκτήθηκε κατά την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2079/92·
- (24) ότι η στήριξη των μειονεκτικών περιοχών θα πρέπει να συμβάλλει στη συνέχιση της χρήσης των γεωργικών γαιών, στη διαφύλαξη της υπαίθρου, στη διατήρηση και προαγωγή αειφόρων καλλιεργητικών συστημάτων·
- (25) ότι η υπαγωγή στις μειονεκτικές περιοχές θα πρέπει να γίνεται με βάση κοινά κριτήρια·
- (26) ότι δεν είναι ανάγκη η περαιτέρω υπαγωγή στις μειονεκτικές περιοχές να γίνεται σε κοινοτικό επίπεδο·
- (27) ότι θα πρέπει να καθοριστούν προϋποθέσεις επιλεξιμότητας για τις εξισωτικές αποζημιώσεις, για να εξασφαλισθεί η αποτελεσματικότητα του καθεστώτος στήριξης και να εξασφαλισθεί η επίτευξη των στόχων του·
- (28) ότι, για τον περιορισμό της γεωργικής χρήσης σε περιοχές που υπόκεινται σε περιβαλλοντικούς περιορισμούς, ενδέχεται να πρέπει να χορηγηθεί στήριξη στους γεωργούς για να επιλύσουν τα συγκεκριμένα προβλήματά τους που προκύπτουν από τους περιορισμούς αυτούς·
- (29) ότι, κατά τα προσεχή έτη, θα πρέπει να δοθεί εξέχων ρόλος στα γεωργοπεριβαλλοντικά μέσα που στηρίζουν την αειφόρο ανάπτυξη των αγροτικών περιοχών και ανταποκρίνονται στην αυξανόμενη ζήτηση από την κοινωνία περιβαλλοντικών υπηρεσιών·
- (30) ότι η υφισταμένη στήριξη γεωργοπεριβαλλοντικών μέτρων, δυνάμει του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2078/92, θα πρέπει να εξακολουθήσει να παρέχεται για περιβαλλοντικά μέτρα με συγκεκριμένους στόχους, λαμβάνοντας υπόψη την πείρα που αποκτήθηκε κατά την εφαρμογή του εν λόγω καθεστώτος, όπως περιγράφεται αναλυτικά στην έκθεση της Επιτροπής που υποβλήθηκε σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2078/92·
- (31) ότι το καθεστώς των γεωργοπεριβαλλοντικών ενισχύσεων θα πρέπει να εξακολουθήσει να ενθαρρύνει τους γεωργούς να ασκούν πραγματικό λειτούργημα στην υπηρεσία του συνόλου της κοινωνίας με την εισαγωγή ή τη διατήρηση μεθόδων παραγωγής που συμμορφώνονται προς την αυξανόμενη ανάγκη προστασίας και βελτίωσης του περιβάλλοντος, των φυσικών πόρων του εδάφους και της γενετικής ποικιλομορφίας, καθώς και την ανάγκη διατήρησης του τοπίου και του φυσικού χώρου·
- (32) ότι οι βελτιώσεις στη μεταποίηση και την εμπορία γεωργικών προϊόντων θα πρέπει να ενθαρρυνθούν μέσω της στήριξης επενδύσεων στον τομέα αυτόν·
- (33) ότι η στήριξη αυτή μπορεί σε μεγάλο βαθμό να βασισθεί στις ισχύουσες προϋποθέσεις που καθορίζονται επί του παρόντος με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 951/97 του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 1997, για τη βελτίωση των συνθηκών μεταποίησης και εμπορίας των γεωργικών προϊόντων⁽²⁾·
- (34) ότι θα πρέπει να εξασφαλίζεται η βιωσιμότητα των επενδύσεων και η συμμετοχή των γεωργών στα οικονομικά οφέλη της δράσης που έχει αναληφθεί·
- (35) ότι η δασοκομία αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα της αγροτικής ανάπτυξης και, επομένως, τα μέτρα στον τομέα της δασοκομίας θα πρέπει να ενσωματωθούν στο καθεστώς στήριξης της αγροτικής ανάπτυξης· ότι η ενίσχυση της δασοκομίας θα πρέπει να μην προκαλεί στρέβλωση του ανταγωνισμού και να μην έχει καμία επίπτωση στην αγορά·

(1) ΕΕ L 142 της 2.6.1997, σ. 1· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2331/98. (ΕΕ L 291 της 30.10.1998, σ. 10).

(2) ΕΕ L 142 της 2.6.1997, σ. 22.

- (36) ότι τα μέτρα για τη δασοκομία θα πρέπει να εγκρίνονται λαμβάνοντας υπόψη τις υποχρεώσεις της Κοινότητας και των κρατών μελών σε διεθνές επίπεδο και να βασίζονται στα δασικά σχέδια των κρατών μελών· ότι τα μέτρα αυτά θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τα ειδικά προβλήματα της αλλαγής του κλίματος·
- (37) ότι τα μέτρα για τη δασοκομία θα πρέπει να βασίζονται στα μέτρα που έχουν ληφθεί με βάση τα ισχύοντα καθεστάτα που θεσπίζονται με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1610/89 του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 1989, για τις διατάξεις εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 4256/88 σε ό,τι αφορά τη δράση ανάπτυξης και την αξιοποίηση των δασών στις αγροτικές περιοχές της Κοινότητας⁽¹⁾ και με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 867/90 του Συμβουλίου, της 29ης Μαρτίου 1990, για τη βελτίωση των συνθηκών μεταποίησης και εμπορίας των δασοκομικών προϊόντων⁽²⁾·
- (38) ότι η δάσωση των γεωργικών εκτάσεων έχει ιδιαίτερη σημασία τόσο για τη χρησιμοποίηση του εδάφους και για το περιβάλλον όσο και ως συμβολή στην αύξηση της προσφοράς ορισμένων δασοκομικών προϊόντων· ότι, επομένως, η υφιστάμενη στήριξη της δάσωσης δυνάμει του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2080/92 θα πρέπει να συνεχισθεί, λαμβάνοντας υπόψη την πείρα που αποκτήθηκε κατά την εφαρμογή του εν λόγω καθεστώτος, όπως περιγράφεται αναλυτικά στην έκθεση της Επιτροπής που υποβλήθηκε σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 3 του εν λόγω κανονισμού·
- (39) ότι θα πρέπει να χορηγούνται πληρωμές για δραστηριότητες που αφορούν τη διατήρηση και βελτίωση της οικολογικής σταθερότητας των δασών σε ορισμένες περιοχές·
- (40) ότι θα πρέπει να παρέχεται στήριξη σε άλλα μέτρα σχετικά με τις γεωργικές δραστηριότητες και τη μετατροπή τους· ότι ο κατάλογος των μέτρων θα πρέπει να καθορισθεί με βάση την κτηθείσα πείρα και λαμβάνοντας υπόψη την ανάγκη να βασίζεται η αγροτική ανάπτυξη εν μέρει σε μη γεωργικές δραστηριότητες και υπηρεσίες, ώστε να αντιστραφεί η τάση προς την οικονομική και κοινωνική παρακμή και τη μείωση του πληθυσμού της υπαίθρου· ότι θα πρέπει να στηρίζονται μέτρα για την εξάλειψη των ανισοτήτων και την προώθηση ίσων ευκαιριών μεταξύ ανδρών και γυναικών·
- (41) ότι αυξάνεται η εκ μέρους των καταναλωτών ζήτηση γεωργικών προϊόντων και τροφίμων βιολογικής παραγωγής· ότι, συνεπώς, δημιουργείται νέα αγορά για τα γεωργικά προϊόντα· ότι η βιολογική γεωργία βελτιώνει την αειφορία στη γεωργία και, ως εκ τούτου, συμβάλλει στους γενικούς στόχους του παρόντος κανονισμού· ότι τα ειδικά μέτρα στήριξης της αγροτικής ανάπτυξης μπορούν να αφορούν την παραγωγή, την μεταποίηση και την εμπορία γεωργικών προϊόντων βιολογικής παραγωγής·
- (42) ότι τα μέτρα αγροτικής ανάπτυξης που είναι επιλέξιμα για κοινοτική στήριξη θα πρέπει να συμμορφώνονται προς το κοινοτικό δίκαιο και να έχουν συνοχή με τις άλλες κοινοτικές πολιτικές, καθώς και με τα άλλα μέσα της κοινής γεωργικής πολιτικής·
- (43) ότι, στα πλαίσια του παρόντος κανονισμού, θα πρέπει να αποκλεισθεί η στήριξη ορισμένων μέτρων που είναι επιλέξιμα βάσει άλλων μέσων της κοινής γεωργικής πολιτικής, και ιδίως όσων εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής καθεστώτων στήριξης στο πλαίσιο κοινών οργανώσεων αγοράς, με ορισμένες εξαιρέσεις που δικαιολογούνται βάσει αντικειμενικών κριτηρίων·
- (44) ότι, ενόψει των υφιστάμενων ενισχύσεων για τις ομάδες παραγωγών και τις ενώσεις τους σε διάφορες κοινές οργανώσεις αγοράς, δεν φαίνεται πλέον απαραίτητη η ειδική στήριξη των ομάδων παραγωγών στο πλαίσιο της αγροτικής ανάπτυξης· ότι, επομένως, δεν θα πρέπει να συνεχισθεί το καθεστώς ενίσχυσης που ισχύει δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 952/97 του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 1997, για τις ομάδες παραγωγών και τις ενώσεις τους⁽³⁾·
- (45) ότι η χρηματοδότηση της κοινοτικής στήριξης για τα συνοδευτικά μέτρα και τα άλλα μέτρα αγροτικής ανάπτυξης στις περιφέρειες εκτός του στόχου αριθ. 1, θα πρέπει να γίνεται από το τμήμα εγγυήσεων του ΕΓΤΠΕ· ότι οι βασικοί δημοσιονομικοί κανόνες που καθορίζονται με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1260/1999, έχουν προσαρμοσθεί ανάλογα·
- (46) ότι η χρηματοδότηση της κοινοτικής στήριξης για τα μέτρα αγροτικής ανάπτυξης στις περιφέρειες που καλύπτονται από τον στόχο αριθ. 1 πρέπει να εξακολουθήσει να γίνεται από το τμήμα Προσανατολισμού του ΕΓΤΠΕ, με εξαίρεση τα τρία ισχύοντα συνοδευτικά μέτρα και τη στήριξη για τις

⁽¹⁾ ΕΕ L 165 της 15.6.1989, σ. 3.

⁽²⁾ ΕΕ L 91 της 6.4.1990, σ. 7.

⁽³⁾ ΕΕ L 142 της 2.6.1997, σ. 30.

- μειονεκτικές περιοχές και τις περιοχές που υπόκεινται σε περιβαλλοντικούς περιορισμούς·
- (47) ότι, όσον αφορά τη στήριξη των μέτρων αγροτικής ανάπτυξης που καλύπτονται από τον προγραμματισμό του στόχου αριθ. 1 και του στόχου αριθ. 2, θα πρέπει να εφαρμόζεται ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1260/1999, ιδίως ως προς τον ολοκληρωμένο προγραμματισμό των εν λόγω μέτρων· ότι, ωστόσο, οι σχετικοί με τη χρηματοδότηση κανόνες θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τη χρηματοδότηση των μέτρων από το τμήμα Εγγυήσεων στις περιφέρειες του στόχου αριθ. 2·
- (48) ότι τα μέτρα αγροτικής ανάπτυξης που δεν καλύπτονται από τον προγραμματισμό του στόχου αριθ. 1 ή του στόχου αριθ. 2, θα πρέπει να αποτελούν αντικείμενο προγραμματισμού αγροτικής ανάπτυξης βάσει ειδικών κανόνων· ότι το ύψος της ενίσχυσης για τα εν λόγω μέτρα θα πρέπει να διαφοροποιείται σύμφωνα με τις γενικές αρχές που καθορίζονται στο άρθρο 29 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999, λαμβάνοντας, επαρκώς υπόψη την απαίτηση για κοινωνική και οικονομική συνοχή· ότι, κατά συνέπεια, το ύψος της ενίσχυσης θα πρέπει, κατ' αρχήν, να διαφοροποιείται μεταξύ των περιφερειών που καλύπτονται από το στόχο αριθ. 1 και το στόχο αριθ. 2 και των λοιπών περιφερειών· ότι το ύψος που καθορίζεται για τις διάφορες ενισχύσεις στον παρόντα κανονισμό αποτελεί το ανώτατο όριο της κοινοτικής ενίσχυσης·
- (49) ότι, πέραν των προγραμμάτων αγροτικής ανάπτυξης, η Επιτροπή θα πρέπει να προχωρήσει στην εκπόνηση μελετών σχετικά με την αγροτική ανάπτυξη με δική της πρωτοβουλία, ανεξάρτητα από την πρωτοβουλία αγροτικής ανάπτυξης που προβλέπεται στα άρθρα 19 και 20 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999·
- (50) ότι θα πρέπει να θεσπισθούν οι κατάλληλοι κανόνες για την παρακολούθηση και την αξιολόγηση της στήριξης της αγροτικής ανάπτυξης, χρησιμοποιώντας ως βάση κατάλληλους δείκτες που πρέπει να συμφωνούνται και να καθορίζονται πριν από την εφαρμογή των προγραμμάτων·
- (51) ότι τα μέτρα αγροτικής ανάπτυξης θα πρέπει να είναι επιλέξιμα για στήριξη από τα κράτη μέλη, χωρίς καμία συγχρηματοδότηση από την Κοινότητα· ότι, ενόψει της σημαντικής οικονομικής επίπτωσης των εν λόγω ενισχύσεων και για να εξασφαλισθεί η συνεκτικότητα με τα μέτρα που είναι επιλέξιμα για κοινοτική στήριξη, αλλά και για να απλουστευθούν οι διαδικασίες, θα πρέπει να θεσπισθούν ειδικοί κανόνες για τις κρατικές ενισχύσεις·
- (52) ότι θα πρέπει να υπάρχει η δυνατότητα να θεσπισθούν μεταβατικοί κανόνες, για να διευκολυνθεί η μετάβαση από τα υφιστάμενα καθεστάτα στήριξης στο νέο καθεστώς στήριξης της αγροτικής ανάπτυξης·
- (53) ότι το νέο καθεστώς στήριξης που προβλέπεται από τον παρόντα κανονισμό αντικαθιστά τα υφιστάμενα καθεστάτα στήριξης τα οποία, συνεπώς, θα πρέπει να καταργηθούν· ότι, κατά συνέπεια, πρέπει επίσης να καταργηθεί η παρέκκλιση από τα υφιστάμενα καθεστάτα υπέρ των άκρως απόκεντρων περιφερειών και των νησιών του Αιγαίου· ότι, όταν προγραμματιστούν μέτρα αγροτικής ανάπτυξης, θα θεσπιστούν νέοι κανόνες οι οποίοι θα προβλέπουν την απαιτούμενη ευελιξία και τις αναγκαίες προσαρμογές και παρεκκλίσεις για να ανταποκρίνονται στις συγκεκριμένες ανάγκες των περιφερειών αυτών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΤΙΤΛΟΣ I

ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΚΑΙ ΣΤΟΧΟΙ

Άρθρο 1

1. Με τον παρόντα κανονισμό θεσπίζεται το πλαίσιο της κοινοτικής στήριξης για την αειφόρο αγροτική ανάπτυξη.

2. Τα μέτρα αγροτικής ανάπτυξης συνοδεύουν και συμπληρώνουν τα άλλα μέσα της κοινής γεωργικής πολιτικής και με τον τρόπο αυτό συμβάλλουν στην επίτευξη των στόχων που καθορίζονται στο άρθρο 33 της συνθήκης.

3. Τα μέτρα αγροτικής ανάπτυξης:

— ενσωματώνονται στα μέτρα για την προώθηση της ανάπτυξης και της διαρθρωτικής προσαρμογής των αναπτυξιακά καθυστερημένων περιφερειών (στόχος αριθ. 1) και

— συνοδεύουν τα μέτρα για τη στήριξη της οικονομικής και κοινωνικής ανασυγκρότησης των περιφερειών που αντιμετωπίζουν διαρθρωτικές δυσκολίες (στόχος αριθ. 2),

στις ενδιαφερόμενες περιφέρειες, λαμβάνοντας υπόψη τους ειδικούς στόχους της κοινοτικής στήριξης στο πλαίσιο των εν λόγω στόχων, όπως ορίζονται στα άρθρα 158 και 160 της συνθήκης και στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1260/1999 και σύμφωνα με τους όρους του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 2

Η στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης, η σχετική με τις γεωργικές δραστηριότητες και τη μετατροπή τους, μπορεί να αφορά:

- τη βελτίωση των διαρθρώσεων των γεωργικών εκμεταλλεύσεων και των διαρθρώσεων μεταποίησης και εμπορίας γεωργικών προϊόντων,
- τη μετατροπή και τον αναπροσανατολισμό του δυναμικού γεωργικής παραγωγής, την εισαγωγή νέων τεχνολογιών και τη βελτίωση της ποιότητας των προϊόντων,
- τη ενθάρρυνση της παραγωγής γεωργικών προϊόντων εκτός διατροφής,
- την αειφόρο ανάπτυξη των δασών,
- τη διαφοροποίηση των δραστηριοτήτων με στόχο συμπληρωματικές ή εναλλακτικές δραστηριότητες,

- τη διατήρηση και ενίσχυση ενός βιώσιμου κοινωνικού ιστού στις αγροτικές περιοχές,
- την ανάπτυξη οικονομικών δραστηριοτήτων και τη διατήρηση και δημιουργία θέσεων απασχόλησης, με στόχο τη διασφάλιση καλύτερης εκμετάλλευσης του υφιστάμενου εγγενούς δυναμικού,
- τη βελτίωση των όρων εργασίας και διαβίωσης,
- τη διατήρηση και προώθηση καλλιεργητικών συστημάτων χαμηλών εισροών,
- τη διαφύλαξη και προώθηση αειφόρου γεωργίας υψηλής φυσικής αξίας, η οποία θα είναι συμβατή με τις περιβαλλοντικές απαιτήσεις,
- την εξάλειψη των ανισοτήτων και την προώθηση ίσων ευκαιριών για τους άνδρες και τις γυναίκες, ιδίως μέσω της στήριξης σχεδίων που προωθούνται και υλοποιούνται από γυναίκες.

Άρθρο 3

Παρέχεται στήριξη για τα μέτρα αγροτικής ανάπτυξης που ορίζονται στον τίτλο II και υπό τους όρους που προβλέπονται σε αυτόν.

ΤΙΤΛΟΣ II

ΜΕΤΡΑ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ ΣΤΙΣ ΓΕΩΡΓΙΚΕΣ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΕΙΣ

Άρθρο 4

Η στήριξη επενδύσεων σε γεωργικές εκμεταλλεύσεις συμβάλλει στη βελτίωση των γεωργικών εισοδημάτων και των συνθηκών διαβίωσης, εργασίας και παραγωγής.

Οι επενδύσεις πρέπει να επιδιώκουν την επίτευξη ενός ή περισσότερων από τους κατωτέρω στόχους:

- μείωση του κόστους παραγωγής,
- βελτίωση και αναπροσανατολισμό της παραγωγής,

- βελτίωση της ποιότητας,
- διαφύλαξη και βελτίωση του φυσικού περιβάλλοντος, των συνθηκών υγιεινής και του επιπέδου καλής διαβίωσης των ζώων,
- προώθηση της διαφοροποίησης των δραστηριοτήτων στην εκμετάλλευση.

Άρθρο 5

Ενίσχυση για επενδύσεις παρέχεται σε γεωργικές εκμεταλλεύσεις:

- η οικονομική βιωσιμότητα των οποίων μπορεί να καταδειχθεί,

- οι οποίες πληρούν τις ελάχιστες προϋποθέσεις σχετικά με το περιβάλλον, την υγιεινή και την καλή διαβίωση των ζώων και
- στις οποίες ο γεωργός διαθέτει επαρκή επαγγελματική ικανότητα.

Άρθρο 6

Δεν χορηγείται ενίσχυση για επενδύσεις που έχουν ως στόχο την αύξηση της παραγωγής προϊόντων, τα οποία δεν μπορούν να βρουν κανονικές διεξόδους στην αγορά.

Άρθρο 7

Τα κράτη μέλη καθορίζουν όρια για το σύνολο των επιλέξιμων προς στήριξη επενδύσεων.

Το συνολικό ύψος της ενίσχυσης, εκπεφρασμένο ως ποσοστό του όγκου των επιλέξιμων επενδύσεων, περιορίζεται κατ' ανώτατο όριο σε 40 % και, όσον αφορά τις μειονεκτικές περιοχές, σε 50 %. Όταν γίνονται επενδύσεις από νέους γεωργούς, όπως αναφέρεται στο κεφάλαιο II, τα ποσοστά αυτά μπορούν να φθάσουν κατ' ανώτατο όριο το 45 % και, όσον αφορά τις μειονεκτικές περιοχές, το 55 %.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΝΕΩΝ ΓΕΩΡΓΩΝ

Άρθρο 8

1. Ενισχύσεις για τη διευκόλυνση της εγκατάστασης νέων γεωργών χορηγούνται υπό την προϋπόθεση ότι:

- ο γεωργός είναι ηλικίας κάτω των 40 ετών,
- ο γεωργός διαθέτει επαρκή επαγγελματική ικανότητα,
- ο γεωργός εγκαθίσταται για πρώτη φορά σε γεωργική εκμετάλλευση,
- για την εκμετάλλευση αυτή:
 - i) μπορεί να καταδειχθεί η οικονομική της βιωσιμότητα και
 - ii) πληρούνται οι ελάχιστες προϋποθέσεις σχετικά με το περιβάλλον, την υγιεινή και την καλή διαβίωση των ζώων,

και

- ο γεωργός εγκαθίσταται ως αρχηγός της εκμετάλλευσης.

Ειδικόι όροι μπορούν να εφαρμόζονται στην περίπτωση που ο νέος γεωργός δεν εγκαθίσταται ως μόνος αρχηγός της εκμετάλλευσης. Οι όροι αυτοί πρέπει να είναι ισοδύναμοι προς τους απαιτούμενους για την εγκατάσταση του νέου γεωργού ως μόνου αρχηγού της εκμετάλλευσης.

2. Η ενίσχυση κατά την εγκατάσταση μπορεί να περιλαμβάνει:

- εφάπαξ προμολότηση της οποίας το μέγιστο επιλέξιμο ποσό αναφέρεται στο παράρτημα,
- επιδότηση επιτοκίου για τα δάνεια που συνάπτονται προς κάλυψη των δαπανών που απορρέουν από την εγκατάσταση· η κεφαλαιοποιημένη αξία της επιδότησης επιτοκίου δεν μπορεί να υπερβαίνει την αξία της προμολότησης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΚΑΤΑΡΤΙΣΗ

Άρθρο 9

Η στήριξη της επαγγελματικής κατάρτισης συμβάλλει στη βελτίωση της επαγγελματικής ικανότητας των γεωργών και λοιπών προσώπων που συμμετέχουν σε γεωργικές και δασοκομικές δραστηριότητες και τη μετατροπή τους.

Η κατάρτιση αποσκοπεί ειδικότερα:

- στην προετοιμασία των γεωργών για τον ποιοτικό αναπροσανατολισμό της παραγωγής, την εφαρμογή μεθόδων παραγωγής που συμβιβάζονται με τη διατήρηση και τη βελτίωση του τοπίου, την προστασία του περιβάλλοντος, τα πρότυπα υγιεινής και καλής διαβίωσης των ζώων και την απόκτηση των αναγκαίων ικανοτήτων για τη διαχείριση μιας βιώσιμης οικονομικά εκμετάλλευσης και
- στην προετοιμασία των ιδιοκτητών δασών και άλλων προσώπων που εμπλέκονται σε δασοκομικές δραστηριότητες για την εφαρμογή πρακτικών διαχείρισης δασών οι οποίες να βελτιώνουν τις οικονομικές, οικολογικές ή κοινωνικές λειτουργίες των δασών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΠΡΩΡΗ ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΗΣΗ

Άρθρο 10

1. Η στήριξη της πρόωρης συνταξιοδότησης των γεωργών πρέπει να συμβάλλει στην επίτευξη των ακόλουθων στόχων:

- στην παροχή εισοδήματος στους ηλικιωμένους γεωργούς οι οποίοι αποφασίζουν να παύσουν τη γεωργική τους δραστηριότητα,
- στην ενθάρρυνση της αντικατάστασης των ηλικιωμένων αυτών γεωργών από άλλους, οι οποίοι θα μπορέσουν να βελτιώσουν, εφόσον απαιτείται, την οικονομική βιωσιμότητα των γεωργικών εκμεταλλεύσεων που εναπομένουν,
- στην αναδιάθεση των γεωργικών εκτάσεων για μη γεωργικές χρήσεις, όταν δεν είναι δυνατή η χρήση τους για γεωργικούς σκοπούς υπό ικανοποιητικούς όρους οικονομικής βιωσιμότητας.

2. Η στήριξη της πρόωρης συνταξιοδότησης μπορεί να περιλαμβάνει μέτρα για την παροχή εισοδήματος στους γεωργικούς εργάτες.

Άρθρο 11

1. Ο αποχωρών γεωργός πρέπει:

- να παύσει οριστικά να ασκεί οποιαδήποτε γεωργική δραστηριότητα για εμπορικούς σκοπούς· μπορεί ωστόσο να εξακολουθήσει να ασκεί γεωργική δραστηριότητα για μη εμπορικούς σκοπούς και να διατηρήσει τη χρήση των κτισμάτων,
- να είναι τουλάχιστον 55 ετών, χωρίς να έχει φθάσει τη συνήθη ηλικία συνταξιοδότησης κατά τη στιγμή της αποχώρησής του και
- να έχει ασκήσει τη γεωργική δραστηριότητα τα δέκα τελευταία χρόνια πριν από την αποχώρησή του.

2. Ο διάδοχος γεωργός πρέπει:

- να διαδεχθεί τον αποχωρούντα γεωργό ως αρχηγός της γεωργικής εκμετάλλευσης ή να αναλάβει το σύνολο ή μέρος της έκτασης που ελευθερώνεται. Η οικονομική βιωσιμότητα της εκμετάλλευσης του διαδόχου πρέπει να βελτιωθεί εντός περιόδου και σύμφωνα με όρους που θα καθοριστούν, από την άποψη ιδίως της επαγγελματικής ικανότητας του δια-

δόχου, της έκτασης και του όγκου εργασίας ή εισοδήματος, ανάλογα με την περιοχή και τον τύπο παραγωγής,

- να διαθέτει επαρκή επαγγελματική ικανότητα και
 - να αναλάβει την υποχρέωση να ασκήσει τη γεωργική δραστηριότητα στην εκμετάλλευση επί πενταετία τουλάχιστον.
3. Ο γεωργικός εργάτης πρέπει:
- να παύσει οριστικά να ασκεί οποιαδήποτε γεωργική δραστηριότητα,
 - να είναι τουλάχιστον 55 ετών, χωρίς να έχει φθάσει τη συνήθη ηλικία συνταξιοδότησης,
 - να έχει αφιερώσει στη γεωργία το μισό τουλάχιστον του εργασιακού του χρόνου ως βοηθός-μέλος της οικογένειας ή ως γεωργικός εργάτης κατά τα πέντε προηγούμενα χρόνια,
 - να έχει εργαστεί στην εκμετάλλευση του αποχωρούντος γεωργού για διάστημα τουλάχιστον ισοδύναμο με δύο έτη πλήρους απασχόλησης κατά την τετραετία που προηγείται της πρόωρης συνταξιοδότησης του αποχωρούντος γεωργού και
 - να καλύπτεται από καθεστώς κοινωνικής ασφάλισης.

4. Διάδοχος μη γεωργός μπορεί να είναι οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο ή οργανισμός που αναλαμβάνει τις εκτάσεις που απελευθερώνονται με σκοπό να τις διαθέσει για μη γεωργική χρήση, όπως δασοκαλλιέργεια ή δημιουργία προστατευόμενων οικολογικών περιοχών, με τρόπο συμβατό με την προστασία ή τη βελτίωση της ποιότητας του περιβάλλοντος και του φυσικού χώρου.

5. Οι προϋποθέσεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται καθόλη τη διάρκεια της περιόδου, κατά την οποία ο αποχωρών γεωργός λαμβάνει ενίσχυση για πρόωρη συνταξιοδότηση.

Άρθρο 12

1. Τα ανώτατα όρια που λαμβάνονται υπόψη για την κοινοτική ενίσχυση καθορίζονται στο παράρτημα.

2. Η διάρκεια χορήγησης της ενίσχυσης για πρόωρη συνταξιοδότηση δεν μπορεί να υπερβαίνει τη δεκαετία για τον αποχωρούντα γεωργό και τη δεκαετία για το γεωργικό εργάτη. Δεν μπορεί να χορηγείται πέραν του εβδομηκοστού πέμπτου έτους του αποχωρούντος γεωργού ούτε της συνήθους ηλικίας συνταξιοδότησης του γεωργικού εργάτη.

Εάν, στην περίπτωση αποχωρόντος γεωργού, καταβάλλεται από το κράτος μέλος κανονική σύνταξη, η ενίσχυση για πρόωγη συνταξιοδότηση χορηγείται ως συμπληρωματική σύνταξη, λαμβάνοντας υπόψη το ποσό της εθνικής σύνταξης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΜΕΙΟΝΕΚΤΙΚΕΣ ΠΕΡΙΟΧΕΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΟΧΕΣ ΠΟΥ ΥΠΟΚΕΙΝΤΑΙ ΣΕ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΟΥΣ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΥΣ

Άρθρο 13

Η στήριξη των μειονεκτικών περιοχών και των περιοχών που υπόκεινται σε περιβαλλοντικούς περιορισμούς συμβάλλει στην επίτευξη των ακόλουθων στόχων:

α) *αντιστάθμιση υπέρ των περιοχών που παρουσιάζουν φυσικά μειονεκτήματα*

- διασφάλιση της συνέχισης της χρησιμοποίησης της γεωργικής γης και, με τον τρόπο αυτό, συμβολή της διατήρηση μιας βιώσιμης αγροτικής κοινότητας,
- διαφύλαξη του φυσικού χώρου,
- διατήρηση και προαγωγή αειφόρων συστημάτων εκμετάλλευσης, που λαμβάνουν υπόψη ειδικότερα τις περιβαλλοντικές απαιτήσεις·

β) *αντιστάθμιση υπέρ των περιοχών που υπόκεινται σε περιβαλλοντικούς περιορισμούς*

- διασφάλιση της τήρησης των περιβαλλοντικών απαιτήσεων και εξασφάλιση της άσκησης της γεωργίας στις περιοχές που υπόκεινται σε περιβαλλοντικούς περιορισμούς.

Άρθρο 14

1. Στους γεωργούς των μειονεκτικών περιοχών μπορούν να χορηγούνται εξισωτικές αποζημιώσεις.

2. Οι εξισωτικές αποζημιώσεις χορηγούνται, ανά εκτάριο γεωργικών εκτάσεων, στους γεωργούς οι οποίοι:

- καλλιεργούν μια ελάχιστη γεωργική έκταση που θα καθοριστεί,
- αναλαμβάνουν τη δέσμευση να συνεχίσουν τη γεωργική δραστηριότητά τους σε μια μειονεκτική περιοχή επί πέντε τουλάχιστον έτη από την πρώτη πληρωμή της εξισωτικής αποζημίωσης και

— χρησιμοποιούν συνήθεις καλές γεωργικές πρακτικές, που συμβιβάζονται με τις απαιτήσεις για την προστασία του περιβάλλοντος και τη διαφύλαξη του φυσικού χώρου, ιδίως πρακτικές αειφορικής γεωργίας.

3. Εάν κατάλοιπα ουσιών απαγορευμένων δυνάμει της οδηγίας 96/22/ΕΚ⁽¹⁾ ή κατάλοιπα ουσιών που επιτρέπονται μεν δυνάμει της εν λόγω οδηγίας αλλά χρησιμοποιήθηκαν παράνομα, ανιχνευθούν, κατ' εφαρμογή των σχετικών διατάξεων της οδηγίας 96/23/ΕΚ του Συμβουλίου⁽²⁾, σε ζώο που ανήκει στην αγέλη βοοειδών ενός παραγωγού, ή εάν βρεθεί, σε οποιαδήποτε μορφή, στην εκμετάλλευση του παραγωγού απαγορευμένη ουσία ή προϊόν ή επιτρεπόμενη ουσία ή προϊόν δυνάμει της οδηγίας 96/22/ΕΚ που όμως κατέχεται παράνομα, ο παραγωγός αποκλείεται από την είσπραξη εξισωτικών αποζημιώσεων κατά το ημερολογιακό έτος της διαπίστωσης.

Σε περίπτωση επαναλαμβανόμενης παράβασης, η διάρκεια της περιόδου αποκλεισμού μπορεί, ανάλογα με τη σοβαρότητα της παράβασης, να ανέλθει σε πέντε έτη από το έτος κατά το οποίο διαπιστώθηκε η επαναλαμβανόμενη παράβαση.

Σε περίπτωση κωλυσιεργίας εκ μέρους του ιδιοκτήτη ή κατόχου των ζώων κατά τη διενέργεια των επιθεωρήσεων και δειγματοληψιών που είναι αναγκαίες για την εφαρμογή των εθνικών σχεδίων επιτήρησης των καταλοίπων ή κατά την εκτέλεση των εργασιών έρευνας και ελέγχου που προβλέπονται από την οδηγία 96/23/ΕΚ, εφαρμόζονται οι κυρώσεις που προβλέπονται στο πρώτο εδάφιο.

Άρθρο 15

1. Οι εξισωτικές αποζημιώσεις καθορίζονται σε επίπεδο, το οποίο:

— επαρκεί, για να συμβάλει αποτελεσματικά στην αντιστάθμιση των υφισταμένων μειονεκτημάτων και

— δεν οδηγεί σε υπεραντιστάθμιση.

2. Οι εξισωτικές αποζημιώσεις διαφοροποιούνται δεόντως ανάλογα με:

— τη κατάσταση και τους αναπτυξιακούς στόχους που προσδιάζουν σε κάθε περιφέρεια,

— τη σοβαρότητα των μόνιμων φυσικών μειονεκτημάτων που επηρεάζουν τη γεωργική δραστηριότητα,

⁽¹⁾ ΕΕ L 125 της 23.5.1996, σ. 3.

⁽²⁾ ΕΕ L 125 της 23.5.1996, σ. 10.

— τα ιδιαίτερα περιβαλλοντικά προβλήματα που πρέπει να επιλυθούν, ενδεχομένως,

— τον τύπο παραγωγής και, ενδεχομένως, την οικονομική διάρθρωση της εκμετάλλευσης.

3. Οι εξισωτικές αποζημιώσεις καθορίζονται μεταξύ των ελάχιστων και μέγιστων ποσών που αναφέρονται στο παράρτημα.

Μπορούν να χορηγούνται εξισωτικές αποζημιώσεις υψηλότερες από το μέγιστο αυτό ποσό, υπό τον όρο ότι ο μέσος όρος όλων των εξισωτικών αποζημιώσεων που χορηγούνται στο συγκεκριμένο επίπεδο προγραμματισμού δεν υπερβαίνει το εν λόγω ανώτατο όριο. Ωστόσο, σε περιπτώσεις δεόντως αιτιολογημένες από αντικειμενικές συνθήκες, τα κράτη μέλη μπορούν, με σκοπό τον υπολογισμό του μέσου ποσού, να υποβάλλουν συνδυασμό πολλών περιφερειακών προγραμμάτων.

Άρθρο 16

1. Οι γεωργοί μπορούν να λάβουν στήριξη υπό μορφή πληρωμών για την αντιστάθμιση του κόστους και των απωλειών εισοδήματος που προκύπτουν, στις περιοχές που υπόκεινται σε περιβαλλοντικούς περιορισμούς, από την επιβολή περιορισμών που βασίζονται σε κοινοτικές διατάξεις όσον αφορά την προστασία του περιβάλλοντος, εφόσον και στο μέτρο κατά το οποίο οι πληρωμές αυτές είναι απαραίτητες για την επίλυση των ειδικών προβλημάτων που προκύπτουν από τις διατάξεις αυτές.

2. Το ύψος των πληρωμών καθορίζεται κατά τρόπο ώστε να αποφευχθεί οιαδήποτε υπεραντιστάθμιση· αυτό είναι ιδιαίτερα αναγκαίο όταν οι πληρωμές αφορούν μειονεκτικές περιοχές.

3. Το ανώτατο όριο που λαμβάνεται υπόψη για την κοινοτική στήριξη καθορίζεται στο παράρτημα.

Άρθρο 17

Οι μειονεκτικές περιοχές περιλαμβάνουν:

— τις ορεινές περιοχές (άρθρο 18),

— άλλες μειονεκτικές περιοχές (άρθρο 19) και

— περιοχές που επηρεάζονται από ειδικά μειονεκτικά (άρθρο 20).

Άρθρο 18

1. Ορεινές περιοχές είναι εκείνες που χαρακτηρίζονται από σημαντικό περιορισμό των δυνατοτήτων χρησιμοποίησης της γης και από σημαντική αύξηση του κόστους εκμετάλλευσής της, λόγω:

— της ύπαρξης πολύ δυσχερών κλιματικών συνθηκών εξαιτίας του υψόμετρου, με αποτέλεσμα να επιβραχύνεται σημαντικά η καλλιεργητική περίοδος,

— της παρουσίας σε χαμηλότερο υψόμετρο απότομων κλίσεων στο μεγαλύτερο τμήμα της εν λόγω περιοχής, που καθιστούν αδύνατη τη χρήση μηχανημάτων ή απαιτούν τη χρήση πολύ δαπανηρού ειδικού εξοπλισμού ή

— του συνδυασμού των δύο αυτών παραγόντων, εάν το μειονέκτημα που προκύπτει από τον καθένα εξ αυτών, λαμβανόμενο χωριστά, είναι μικρότερης σημασίας, υπό τον όρο ότι από το συνδυασμό αυτό προκύπτει ισοδύναμο μειονέκτημα.

2. Οι περιοχές βορείως του 62ου παραλλήλου και ορισμένες παρακείμενες περιοχές εξομοιώνονται με τις ορεινές περιοχές.

Άρθρο 19

Οι μειονεκτικές περιοχές που απειλούνται με εγκατάλειψη των χρήσεων γης και στις οποίες η διατήρηση του φυσικού χώρου είναι αναγκαία, πρέπει να αποτελούνται από γεωργικά εδάφη που είναι ομοιογενή από άποψη φυσικών συνθηκών παραγωγής και να παρουσιάζουν όλα τα ακόλουθα χαρακτηριστικά:

— ύπαρξη γαιών χαμηλής παραγωγικότητας, δυσχερούς καλλιέργειας, με περιορισμένες δυνατότητες που δεν μπορούν να βελτιωθούν χωρίς υπερβολικό κόστος και που είναι κυρίως κατάλληλες για εκτατική κτηνοτροφία,

— λόγω της χαμηλής παραγωγικότητας του φυσικού περιβάλλοντος, παραγωγή που είναι αισθητά κατώτερη από τον μέσο όρο, σε ό,τι αφορά τους κύριους δείκτες οικονομικών επιδόσεων στη γεωργία,

— μικρό ή συρρικνούμενο πληθυσμό, που εξαρτάται πρωταρχικά από τη γεωργική δραστηριότητα, η επιταχυνόμενη μείωση της οποίας θα έθετε σε κίνδυνο τη βιωσιμότητα της περιοχής και τη συνεχιζόμενη κατοίκησή της.

Άρθρο 20

Οι μειονεκτικές περιοχές μπορούν να περιλαμβάνουν άλλες περιοχές που επηρεάζονται από ειδικά μειονε-

κτήματα και στις οποίες η γεωργική δραστηριότητα θα πρέπει, ενδεχομένως, και υπό ορισμένους όρους, να συνεχισθεί για τη διατήρηση ή τη βελτίωση του περιβάλλοντος, τη διατήρηση του φυσικού χώρου και τη διαφύλαξη του τουριστικού δυναμικού της περιοχής ή για την προστασία της παραλιακής ζώνης.

Άρθρο 21

Η συνολική έκταση των περιοχών που αναφέρονται στα άρθρα 16 και 20 δεν μπορεί να υπερβαίνει σε ένα κράτος μέλος το 10 % της συνολικής εκτάσεώς του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI

ΓΕΩΡΓΟΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ

Άρθρο 22

Η στήριξη μεθόδων γεωργικής παραγωγής που αποσκοπούν στην προστασία του περιβάλλοντος και στη διατήρηση του φυσικού χώρου (γεωργοπεριβάλλον) πρέπει να συμβάλλει στην επίτευξη των στόχων της κοινοτικής πολιτικής που αφορούν τη γεωργία και το περιβάλλον.

Η στήριξη αυτή πρέπει να προωθεί:

- τρόπους χρήσης των γεωργικών γαιών που είναι συμβατοί με την προστασία και βελτίωση του περιβάλλοντος, του τοπίου και των χαρακτηριστικών του, των φυσικών πόρων, των εδαφών και της γενετικής ποικιλομορφίας,
- την ευνοϊκή για το περιβάλλον εκτατικοποίηση της γεωργικής δραστηριότητας και τη διαχείριση συστημάτων βοσκής χαμηλής πυκνότητας,
- τη διατήρηση υψηλής φυσικής αξίας περιβαλλόντων στα οποία ασκείται η γεωργία και τα οποία βρίσκονται υπό απειλή,
- τη διατήρηση του τοπίου και των ιστορικών χαρακτηριστικών των γεωργικών εκτάσεων,
- τη χρήση του περιβαλλοντικού σχεδιασμού στη γεωργική πρακτική.

Άρθρο 23

1. Στήριξη παρέχεται στους γεωργούς που αναλαμβάνουν γεωργοπεριβαλλοντικές υποχρεώσεις διάρκειας του-

λάχιστον πέντε ετών. Εάν χρειάζεται, καθορίζεται μεγαλύτερη περίοδος για ιδιαίτερους τύπους ανάληψης υποχρεώσεων ενόψει των περιβαλλοντικών επιπτώσεων των εν λόγω αναλήψεων υποχρεώσεων.

2. Οι γεωργοπεριβαλλοντικές αναλήψεις υποχρεώσεων πρέπει να μην περιορίζονται στην εφαρμογή της συνήθους ορθής γεωργικής πρακτικής.

Πρέπει να προβλέπουν υπηρεσίες που δεν προβλέπονται από άλλα μέτρα στήριξης, όπως τα μέτρα στήριξης της αγοράς ή οι εξισωτικές αποζημιώσεις.

Άρθρο 24

1. Η στήριξη για την ανάληψη γεωργοπεριβαλλοντικών υποχρεώσεων, χορηγείται κατ' έτος και υπολογίζεται με βάση:

- το διαφυγόν εισόδημα,
- το πρόσθετο κόστος που προκύπτει από την ανάληψη υποχρέωσης και
- την ανάγκη παροχής κινήτρου.

Για τον υπολογισμό του ύψους της ετήσιας στήριξης μπορεί να λαμβάνεται επίσης υπόψη το κόστος οιωνδήποτε μη παραγωγικών επενδύσεων που είναι αναγκαίες για την εκπλήρωση των αναλήψεων υποχρεώσεων.

2. Τα μέγιστα ετήσια ποσά που είναι επιλέξιμα για την παροχή κοινοτικής στήριξης αναφέρονται στο παράρτημα. Τα ποσά αυτά βασίζονται στην περιοχή της εκμετάλλευσης την οποία αφορούν οι γεωργοπεριβαλλοντικές αναλήψεις υποχρεώσεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VII

ΒΕΛΤΙΩΣΗ ΤΗΣ ΜΕΤΑΠΟΙΗΣΗΣ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΑΣ ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ

Άρθρο 25

1. Η στήριξη επενδύσεων διευκολύνει τη βελτίωση και τον εξορθολογισμό της μεταποίησης και εμπορίας γεωργικών προϊόντων και με τον τρόπο αυτό συμβάλλει στην αύξηση της ανταγωνιστικότητας και της προστιθέμενης αξίας των προϊόντων αυτών.

2. Η στήριξη αυτή συμβάλλει στην επίτευξη ενός ή περισσότερων από τους ακόλουθους στόχους:

- τον προσανατολισμό της παραγωγής σε συνάρτηση με τις προβλεπόμενες τάσεις των αγορών ή την ενθάρρυνση της ανάπτυξης νέων διεξόδων για τα γεωργικά προϊόντα,
- τη βελτίωση ή τον εξορθολογισμό των διαύλων εμπορίας ή των διαδικασιών μεταποίησης,
- τη βελτίωση της παρουσίας και της προετοιμασίας των προϊόντων ή την ενθάρρυνση της καλύτερης χρήσης ή εξάλειψης των υποπροϊόντων ή των απορριμμάτων,
- την εφαρμογή νέων τεχνολογιών,
- την προώθηση καινοτόμων επενδύσεων,
- τη βελτίωση και την παρακολούθηση της ποιότητας,
- τη βελτίωση και την παρακολούθηση των υγειονομικών συνθηκών,
- την προστασία του περιβάλλοντος.

Άρθρο 26

1. Η στήριξη παρέχεται στα πρόσωπα που φέρουν την τελική ευθύνη για τη χρηματοδότηση επενδύσεων σε επιχειρήσεις:

- των οποίων μπορεί να καταδειχθεί η οικονομική βιωσιμότητα και
- οι οποίες πληρούν τις ελάχιστες προϋποθέσεις σχετικά με το περιβάλλον, την υγιεινή και την καλή διαβίωση των ζώων.

2. Οι επενδύσεις πρέπει να συμβάλλουν στη βελτίωση της κατάστασης του συγκεκριμένου βασικού κλάδου γεωργικής παραγωγής. Πρέπει να εξασφαλίζουν ικανοποιητική συμμετοχή των παραγωγών τέτοιων βασικών προϊόντων στα οικονομικά οφέλη που προκύπτουν.

3. Πρέπει να παρέχονται επαρκή αποδεικτικά στοιχεία για τη δυνατότητα εξεύρεσης κανονικών διεξόδων στην αγορά για τα σχετικά προϊόντα.

Άρθρο 27

1. Οι επενδύσεις πρέπει να αφορούν τη μεταποίηση και εμπορία των προϊόντων που καλύπτονται από το παράρτημα I της συνθήκης, εκτός των αλιευτικών προϊόντων.

2. Οι επενδύσεις πρέπει να πληρούν κριτήρια επιλογής που καθορίζουν τις προτεραιότητες και υποδεικνύουν το είδος των επενδύσεων που δεν είναι επιλέξιμες για στήριξη.

Άρθρο 28

1. Αποκλείεται η στήριξη:

- επενδύσεων στο επίπεδο λιανικού εμπορίου,
- επενδύσεων για τη μεταποίηση ή την εμπορία προϊόντων που προέρχονται από τρίτες χώρες.

2. Το συνολικό ύψος της ενίσχυσης, εκπεφρασμένο ως ποσοστό του όγκου επιλέξιμων επενδύσεων περιορίζεται σε:

- α) 50 % για τις περιφέρειες του στόχου αριθ. 1,
- β) 40 % για τις άλλες περιφέρειες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VIII

ΔΑΣΟΚΟΜΙΑ

Άρθρο 29

1. Η στήριξη της δασοκομίας συμβάλλει στη διατήρηση και την ανάπτυξη των οικονομικών, οικολογικών και κοινωνικών λειτουργιών των δασών στις αγροτικές περιοχές.

2. Η στήριξη αυτή προωθεί ιδίως την επίτευξη ενός ή περισσότερων από τους ακόλουθους στόχους:

- την αιεφόρο διαχείριση των δασών και την ανάπτυξη της δασοκομίας,
- τη συντήρηση και βελτίωση των δασικών πόρων,
- την επέκταση των δασωδών εκτάσεων.

3. Η στήριξη αυτή χορηγείται μόνον για τα δάση και τις εκτάσεις που αποτελούν ιδιοκτησία ιδιωτών ή των ενώσεών τους, ή των δήμων ή των ενώσεών τους. Ο περιορισμός αυτός δεν ισχύει για τα μέτρα που προβλέπονται από το άρθρο 30 παράγραφος 1 έκτο εδάφιο.

4. Η στήριξη αυτή συμβάλλει στην εκπλήρωση των υποχρεώσεων που έχουν αναλάβει η Κοινότητα και τα κράτη μέλη σε διεθνές επίπεδο. Βασίζεται στα εθνικά ή τοπικά δασικά προγράμματα ή ισοδύναμα μέσα τα οποία θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τις δεσμεύσεις που έχουν αναληφθεί κατά τις υπουργικές διασκεύσεις για την προστασία των δασών στην Ευρώπη.

5. Τα μέτρα που προτείνονται δυνάμει του παρόντος κανονισμού σε περιοχές που έχουν χαρακτηριστεί ως υψηλού ή μέσου κινδύνου δασικής πυρκαγιάς δυνάμει του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2158/92 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1992, για την προστασία των κοινοτικών δασών⁽¹⁾, πρέπει να είναι σύμφωνα με τα σχέδια πυροπροστασίας των δασών που έχουν υποβάλει τα κράτη μέλη δυνάμει του εν λόγω κανονισμού.

Άρθρο 30

1. Η στήριξη της δασοκομίας αφορά ένα ή περισσότερα από τα ακόλουθα μέτρα:

- δάσωση εκτάσεων μη επιλέξιμων δυνάμει του άρθρου 31, υπό τον όρο ότι η φύτευση είναι προσαρμοσμένη στις τοπικές συνθήκες και συμβατή με το περιβάλλον,
- επενδύσεις σε δάση, οι οποίες αποσκοπούν στη βελτίωση της οικονομικής, οικολογικής ή κοινωνικής αξίας τους,
- επενδύσεις για τη βελτίωση και τον εξορθολογισμό της υλοτόμησης, μεταποίησης και εμπορίας των δασοκομικών προϊόντων· οι επενδύσεις που αφορούν τη χρήση της ξυλείας ως πρώτης ύλης περιορίζονται σε όλες τις εργασίες εκμετάλλευσης που προηγούνται της βιομηχανικής μεταποίησης,
- προώθηση νέων διεξόδων για τη χρήση και εμπορία δασοκομικών προϊόντων,
- σύσταση ενώσεων δασοκαλλιεργητών, με στόχο να βοηθήσουν τα μέλη τους να βελτιώσουν την αειφόρο και αποτελεσματική διαχείριση των δασών τους,

⁽¹⁾ ΕΕ L 217 της 31.7.1992, σ. 3· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 308/97 (ΕΕ L 51 της 21.2.1997, σ. 2).

— ανασύσταση του δασοκομικού παραγωγικού δυναμικού που έχει πληγεί από φυσικές καταστροφές και πυρκαγιές και διαμόρφωση των κατάλληλων προληπτικών μέσων.

2. Οι διατάξεις των κεφαλαίων I και VII, πλην του άρθρου 7 δεύτερο εδάφιο, εφαρμόζονται, ανάλογα με την περίπτωση, για τις επενδύσεις.

Άρθρο 31

1. Παρέχεται στήριξη για τη δάσωση γεωργικών εκτάσεων, εφόσον η φύτευση αυτή είναι προσαρμοσμένη στις τοπικές συνθήκες και συμβατή με το περιβάλλον.

Επιπλέον της κάλυψης των δαπανών φύτευσης, η στήριξη αυτή μπορεί να περιλαμβάνει:

— ετήσια προμολόγηση ανά δασωμένο εκτάριο για την κάλυψη των δαπανών συντήρησης επί μια πενταετία το πολύ,

— ετήσια προμολόγηση ανά εκτάριο, χορηγούμενη επί 20 έτη το πολύ, για την κάλυψη των εισοδηματικών απωλειών που απορρέουν από τη δάσωση, στους γεωργούς ή στις ενώσεις τους που καλλιεργούσαν τη γη πριν από τη δάσωση της ή σε οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου.

2. Η στήριξη για τη δάσωση γεωργικών εκτάσεων η οποία αναλαμβάνεται από δημόσιες αρχές καλύπτει μόνο τα έξοδα εγκατάστασης.

3. Στήριξη για τη δάσωση γεωργικών εκτάσεων δεν παρέχεται:

— σε γεωργούς που λαμβάνουν στήριξη για πρόωρη συνταξιοδότηση,

— για τη φύτευση χριστουγεννιάτικων δένδρων.

Σε περίπτωση φύτευσης ειδών ταχείας ανάπτυξης για βραχυπρόθεσμη εκμετάλλευση, ενίσχυση για την κάλυψη των δαπανών δάσωσης χορηγείται μόνον για τα έξοδα φύτευσης.

4. Τα μέγιστα επιλέξιμα ετησίως για κοινοτική στήριξη ποσά της ετήσιας προμολόγησης για την κάλυψη εισοδηματικών απωλειών, καθορίζονται στο παράρτημα.

Άρθρο 32

1. Με σκοπό:

- τη διατήρηση και βελτίωση της οικολογικής σταθερότητας των δασών σε περιοχές που έχουν προστατευτικό και οικολογικό ρόλο προς το δημόσιο συμφέρον και όπου οι δαπάνες των μέτρων διατήρησης και βελτίωσης αυτών των δασών υπερβαίνουν το εισόδημα από τη δασοκομία,
- τη συντήρηση αντιπυρικών ζωνών με τη χρήση γεωργικών μέτρων,

καταβάλλονται πληρωμές στους δικαιούχους για τα προς τούτο ληφθέντα μέτρα, υπό τον όρο ότι οι προστατευτικές και οικολογικές αξίες των δασών διασφαλίζονται κατά αειφόρο τρόπο και ότι τα ληπτέα μέτρα και το συνολικό κόστος τους ορίζονται σε σύμβαση.

2. Το ύψος των πληρωμών καθορίζεται μεταξύ των ελάχιστων και μέγιστων ποσών που αναφέρονται στο παράρτημα, με βάση το πραγματικό κόστος των εφαρμοζόμενων μέτρων, όπως έχουν ορισθεί προηγουμένως στη σύμβαση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΧ

ΠΡΩΘΗΣΗ ΤΗΣ ΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΤΩΝ ΑΓΡΟΤΙΚΩΝ ΠΕΡΙΟΧΩΝ

Άρθρο 33

Παρέχεται στήριξη για μέτρα, που αφορούν γεωργικές δραστηριότητες και τη μετατροπή τους ή που αφορούν αγροτικές δραστηριότητες, τα οποία δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής άλλου μέτρου που αναφέρεται στον παρόντα τίτλο.

Τα μέτρα αυτά αφορούν:

- έγγειες βελτιώσεις,
- τον αναδασμό εκτάσεων,
- τη δημιουργία υπηρεσιών αντικατάστασης στις εκμεταλλεύσεις και υπηρεσιών διαχείρισης εκμεταλλεύσεων,
- την εμπορία γεωργικών προϊόντων ποιότητας,

- βασικές υπηρεσίες για την αγροτική οικονομία και τον αγροτικό πληθυσμό,
- την ανακαίνιση και την ανάπτυξη των χωριών, καθώς και την προστασία και διατήρηση της αγροτικής κληρονομιάς,
- τη διαφοροποίηση των γεωργικών δραστηριοτήτων και των δραστηριοτήτων που σχετίζονται με τη γεωργία, για να παρασχεθεί η δυνατότητα δημιουργίας πολλαπλών δραστηριοτήτων ή απόκτησης εναλλακτικών εισοδημάτων,
- τη διαχείριση των υδατικών πόρων της γεωργίας,
- την ανάπτυξη και βελτίωση της υποδομής που σχετίζεται με την ανάπτυξη της γεωργίας,
- την ενθάρρυνση των τουριστικών και βιοτεχνικών δραστηριοτήτων,
- την προστασία του περιβάλλοντος σε συνδυασμό με τη γεωργία, τη δασοκομία, τη διατήρηση του τοπίου, καθώς και τη βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης των ζώων,
- την ανασύσταση του γεωργικού παραγωγικού δυναμικού που έχει πληγεί από φυσικές καταστροφές και την εφαρμογή των κατάλληλων προληπτικών μέσων,
- τη χρηματοοικονομική τεχνική.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Χ

ΚΑΝΟΝΕΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Άρθρο 34

Οι λεπτομερείς κανόνες εφαρμογής του παρόντος τίτλου θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 50 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1260/1999.

Με τους κανόνες αυτούς μπορούν ειδικότερα να καθορίζονται:

- οι όροι στήριξης των επενδύσεων σε γεωργικές εκμεταλλεύσεις (άρθρα 4 έως 7), συμπεριλαμβανομένων των περιορισμών που προκύπτουν από την εφαρμογή του άρθρου 6,
- η περίοδος και οι όροι για τη βελτίωση της οικονομικής βιωσιμότητας μιας γεωργικής εκμετάλλευσης και οι όροι χρήσης της έκτασης που ελευθερώνεται

- στην περίπτωση πρόωρης συνταξιοδότησης (άρθρο 11 παράγραφος 2),
- οι όροι χορήγησης και υπολογισμού των εξισωτικών αποζημιώσεων στις μειονεκτικές περιοχές, συμπεριλαμβανομένων των κοινόχρηστων γεωργικών εκτάσεων (άρθρο 14 και 15), και αντισταθμιστικών πληρωμών στις περιφέρειες που υπόκεινται σε περιβαλλοντικούς περιορισμούς (άρθρο 16),
 - οι όροι που διέπουν τις γεωργοπεριβαλλοντικές αναλήψεις υποχρεώσεων (άρθρα 23 και 24),
 - τα κριτήρια επιλογής για τις επενδύσεις που βελτιώνουν την μεταποίηση και την εμπορία γεωργικών προϊόντων (άρθρο 27 παράγραφος 2),
 - οι όροι που διέπουν τα δασοκομικά μέτρα (κεφάλαιο VIII).
- Με την ίδια διαδικασία, η Επιτροπή μπορεί να θεσπίζει παρεκκλίσεις από το άρθρο 28 παράγραφος 1 δεύτερη περίπτωση, για τις εξόχως απόκεντρες περιοχές, υπό τον όρο ότι τα μεταποιημένα προϊόντα προορίζονται για την αγορά της συγκεκριμένης περιοχής.

ΤΙΤΛΟΣ III

ΓΕΝΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ, ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

Άρθρο 36

ΓΕΝΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ

Υποκεφάλαιο I

Ενίσχυση από το ΕΓΤΠΕ

Άρθρο 35

1. Η κοινοτική στήριξη της πρόωρης συνταξιοδότησης (άρθρα 10 έως 12), των μειονεκτικών περιοχών και των περιοχών που υπόκεινται σε περιβαλλοντικούς περιορισμούς (άρθρα 13 έως 21), των γεωργοπεριβαλλοντικών μέτρων (άρθρα 22 έως 24) και της δάσωσης (άρθρο 31), χρηματοδοτείται από το ΕΓΤΠΕ, τμήμα Εγγυήσεων, σε ολόκληρη την Κοινότητα.

2. Η κοινοτική στήριξη των άλλων μέτρων αγροτικής ανάπτυξης χρηματοδοτείται από το ΕΓΤΠΕ:

- τμήμα Προσανατολισμού, στις περιφέρειες που καλύπτονται από το στόχο αριθ. 1,
- τμήμα Εγγυήσεων, στις περιφέρειες που δεν καλύπτονται από το στόχο αριθ. 1.

3. Η στήριξη των μέτρων που αναφέρονται στην έκτη, έβδομη και ένατη περίπτωση του άρθρου 33 χρηματοδοτείται από ΕΓΤΠΕ στις περιοχές που υπάγονται στους στόχους αριθ. 1 και 2 και στις περιοχές σε μεταβατική φάση, εφόσον δεν εξασφαλίζεται η χρηματοδότησή τους από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης (ΕΤΠΑ).

1. Όσον αφορά τη στήριξη των μέτρων αγροτικής ανάπτυξης που αναφέρονται στο άρθρο 35 παράγραφος 2:

- στις περιοχές που καλύπτονται από τον στόχο αριθ. 1, εφαρμόζεται ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1260/1999, όπως συμπληρώνεται από τις ειδικές διατάξεις που περιλαμβάνονται στον παρόντα κανονισμό,
- στις περιοχές που καλύπτονται από τον στόχο αριθ. 2, εφαρμόζεται ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1260/1999, όπως συμπληρώνεται από τις ειδικές διατάξεις που περιλαμβάνονται στον παρόντα κανονισμό, εκτός εάν ορίζεται διαφορετικά στον παρόντα κανονισμό.

2. Όσον αφορά τη στήριξη των μέτρων αγροτικής ανάπτυξης που χρηματοδοτούνται από το ΕΓΤΠΕ, τμήμα Εγγυήσεων, εφαρμόζονται οι ειδικές διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999⁽¹⁾ και οι διατάξεις που θεσπίζονται για την εφαρμογή του, εκτός εάν άλλως ορίζεται στον παρόντα κανονισμό.

Υποκεφάλαιο II

Συμβατότητα και συνοχή

Άρθρο 37

1. Στήριξη υπέρ της αγροτικής ανάπτυξης παρέχεται μόνο για μέτρα που συμφωνούν με το κοινοτικό δίκαιο.

⁽¹⁾ Βλέπε σ. 103 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.

2. Τα εν λόγω μέτρα πρέπει να έχουν συνοχή με τις άλλες κοινοτικές πολιτικές και τα μέτρα που υλοποιούνται στο πλαίσιο αυτών.

Ειδικότερα, ουδέν μέτρο που εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού είναι επιλέξιμο για στήριξη στο πλαίσιο άλλων κοινοτικών καθεστώτων στήριξης, εάν είναι ασυμβίβαστο προς τους ειδικούς όρους που θεσπίζονται με τον παρόντα κανονισμό.

3. Πρέπει επίσης να εξασφαλίζεται η συνοχή με τα μέτρα που υλοποιούνται στο πλαίσιο άλλων μέσων της κοινής γεωργικής πολιτικής, και ιδίως μεταξύ των μέτρων για τη στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης, αφενός, και των μέτρων που υλοποιούνται στο πλαίσιο των κοινών οργανώσεων αγοράς και των μέτρων που αφορούν την ποιότητα και την υγεία στον τομέα της γεωργίας, αφετέρου, καθώς και των διαφόρων μέτρων για τη στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης.

Συνεπώς, δεν μπορεί να παρέχεται καμιά στήριξη δύναμει του παρόντος κανονισμού για:

- μέτρα που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής καθεστώτων στήριξης στο πλαίσιο των κοινών οργανώσεων αγοράς, πέραν των εξαιρέσεων που αιτιολογούνται από αντικειμενικά κριτήρια και μπορούν να καθοριστούν κατ' εφαρμογήν του άρθρου 50,
- μέτρα στήριξης ερευνητικών σχεδίων, προώθησης γεωργικών προϊόντων ή εξάλειψης ζωικών ασθενειών.

4. Τα κράτη μέλη μπορούν να θεσπίζουν πρόσθετους ή περισσότερους περιοριστικούς όρους για τη χορήγηση κοινοτικής στήριξης για την αγροτική ανάπτυξη, εφόσον οι όροι αυτοί έχουν συνοχή με τους στόχους και τις απαιτήσεις που καθορίζονται στον παρόντα κανονισμό.

Άρθρο 38

1. Για το ίδιο μέτρο δεν μπορούν να γίνονται ταυτόχρονα πληρωμές δύναμει του παρόντος κανονισμού και δύναμει οποιουδήποτε άλλου κοινοτικού καθεστώτος στήριξης.

2. Ο συνδυασμός των ενισχύσεων για διάφορα μέτρα στο πλαίσιο του παρόντος κανονισμού επιτρέπεται μόνον εάν τα μέτρα αυτά έχουν συνοχή και είναι συμβατά μεταξύ τους. Εάν χρειάζεται, προσαρμόζεται το επίπεδο της στήριξης.

Άρθρο 39

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίσουν τη συμβατότητα και τη συνοχή των μέτρων στήριξης της αγροτικής ανάπτυξης, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου.

2. Τα σχέδια αγροτικής ανάπτυξης που υποβάλλονται από τα κράτη μέλη περιλαμβάνουν εκτίμηση της συμβατότητας και της συνοχής των προβλεπόμενων μέτρων στήριξης και μνεία των μέτρων που λαμβάνονται για να εξασφαλισθεί η συμβατότητα και η συνοχή.

3. Εάν χρειάζεται, τα μέτρα στήριξης αναθεωρούνται μεταγενέστερα, για να εξασφαλισθεί η συμβατότητα και η συνοχή τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΣ

Άρθρο 40

1. Τα μέτρα αγροτικής ανάπτυξης που χρηματοδοτούνται από το τμήμα προσανατολισμού του ΕΓΤΠΕ εντάσσονται στον προγραμματισμό για τις περιφέρειες του στόχου αριθ. 1, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1260/1999.

2. Τα μέτρα αγροτικής ανάπτυξης, πλην εκείνων που αναφέρονται στο άρθρο 35 παράγραφος 1, μπορούν να ενταχθούν στον προγραμματισμό για τις περιφέρειες του στόχου αριθ. 2 σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1260/1999.

3. Τα άλλα μέτρα αγροτικής ανάπτυξης τα οποία δεν έχουν ενταχθεί στον προγραμματισμό σύμφωνα με τις παραγράφους 1 και 2 αποτελούν αντικείμενο προγραμματισμού αγροτικής ανάπτυξης, σύμφωνα με τα άρθρα 41 έως 44.

4. Όσον αφορά μέτρα κατάλληλα για την αγροτική ανάπτυξη, τα κράτη μέλη μπορούν επίσης να υποβάλουν προς έγκριση διατάξεις γενικού χαρακτήρα που εντάσσονται στον προγραμματισμό σύμφωνα με τις παραγράφους 1 έως 3, στο μέτρο που απαιτείται για την εξασφάλιση ενιαίων όρων.

Άρθρο 41

1. Τα σχέδια αγροτικής ανάπτυξης καταρτίζονται στο γεωγραφικό επίπεδο που κρίνεται ως το καταλληλότερο. Συντάσσονται από τις αρμόδιες αρχές που ορίζει το κρά-

τος μέλος και υποβάλλονται από το κράτος μέλος στην Επιτροπή, μετά από διαβούλευση με τις αρμόδιες αρχές και οργανισμούς στο κατάλληλο εδαφικό επίπεδο.

2. Τα μέτρα στήριξης της αγροτικής ανάπτυξης που πρόκειται να εφαρμοστούν σε μια περιοχή πρέπει να εντάσσονται, στο μέτρο του δυνατού, σε ενιαίο σχέδιο. Εάν είναι αναγκαία η κατάρτιση περισσότερων σχεδίων, πρέπει να αναφέρεται η σχέση μεταξύ των προβλεπόμενων στα σχέδια αυτά μέτρων και να εξασφαλίζεται η συμβατότητα και η συνοχή τους.

Άρθρο 42

Τα σχέδια αγροτικής ανάπτυξης καλύπτουν περίοδο επτά ετών από την 1η Ιανουαρίου 2000.

Άρθρο 43

1. Τα σχέδια αγροτικής ανάπτυξης περιλαμβάνουν:

— περιγραφή με ποσοτικά στοιχεία της τρέχουσας κατάστασης, που παρουσιάζει τις ανισότητες, τα κενά και τις δυνατότητες ανάπτυξης, τους διατιθέμενους χρηματοδοτικούς πόρους και τα κύρια αποτελέσματα των ενεργειών που έχουν αναληφθεί κατά την προηγούμενη περίοδο προγραμματισμού, λαμβάνοντας υπόψη τα διαθέσιμα αποτελέσματα της αξιολόγησης,

— περιγραφή της προτεινόμενης στρατηγικής, των ποσοτικών στόχων της, των προτεραιοτήτων αγροτικής ανάπτυξης που έχουν επιλεγεί και της καλυπτόμενης γεωγραφικής περιοχής,

— εκτίμηση που εμφανίζει τις αναμενόμενες οικονομικές, περιβαλλοντικές και κοινωνικές επιπτώσεις, συμπεριλαμβανομένων των επιπτώσεων στην απασχόληση,

— ενδεικτικό γενικό χρηματοδοτικό πίνακα, όπου παρουσιάζονται συνοπτικά οι διατιθέμενοι εθνικοί και κοινοτικοί πόροι που αντιστοιχούν σε κάθε προτεραιότητα αγροτικής ανάπτυξης που υποβάλλεται στο πλαίσιο του σχεδίου και, όταν το σχέδιο καλύπτει αγροτικές περιοχές του στόχου αριθ. 2, εντοπίζονται τα ενδεικτικά ποσά για μέτρα αγροτικής ανάπτυξης δυνάμει του άρθρου 33 στις περιοχές αυτές,

— περιγραφή των μέτρων που μελετώνται για την υλοποίηση των σχεδίων, και ιδίως των καθεστώτων ενίσχυσης, συμπεριλαμβανομένων των στοιχείων που είναι αναγκαία για την εκτίμηση των κανόνων ανταγωνισμού,

— ενδεχομένως, τις πληροφορίες για τις ανάγκες σε μελέτες, έργα επίδειξης, ενέργειες κατάρτισης ή τεχνικής βοήθειας που αφορούν την προπαρασκευή, εφαρμογή ή προσαρμογή των σχετικών μέτρων,

— τον καθορισμό των αρμόδιων αρχών και φορέων που είναι υπεύθυνοι,

— μέτρα για να εξασφαλισθεί η αποτελεσματική και ορθή εφαρμογή των σχεδίων, συμπεριλαμβανομένης της παρακολούθησης και αξιολόγησης, καθορισμό ποσοτικών δεικτών για την αξιολόγηση, ρυθμίσεις που αφορούν τους ελέγχους, τις κυρώσεις και την επαρκή δημοσιότητα,

— τα αποτελέσματα των διαβουλεύσεων και τον καθορισμό των συμμετεχουσών αρχών και οργανώσεων, καθώς και των κοινωνικοοικονομικών εταίρων στο κατάλληλο επίπεδο.

2. Στα σχέδιά τους, τα κράτη μέλη:

— προβλέπουν την εφαρμογή γεωργοπεριβαλλοντικών μέτρων στο σύνολο της επιχορηγούμενης τους, και ανάλογα με τις ειδικές ανάγκες τους,

— εξασφαλίζουν τη διατήρηση της αναγκαίας ισορροπίας μεταξύ των διαφόρων μέτρων στήριξης.

Άρθρο 44

1. Τα σχέδια αγροτικής ανάπτυξης υποβάλλονται το αργότερο έξι μήνες μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού.

2. Η Επιτροπή προβαίνει σε εκτίμηση των προτεινόμενων σχεδίων για να προσδιορίσει εάν είναι συνεπή προς τον παρόντα κανονισμό. Βάσει των σχεδίων, εγκρίνει τα έγγραφα προγραμματισμού αγροτικής ανάπτυξης, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 50 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999, εντός έξι μηνών από την υποβολή των σχεδίων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙΙ

ΠΡΟΣΘΕΤΑ ΜΕΤΡΑ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΙΚΕΣ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΕΣ

Άρθρο 45

1. Σύμφωνα με το άρθρο 21 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999, η Επιτροπή, με τη διαδica-

σία του άρθρου 50 παράγραφος 2 του εν λόγω κανονισμού, μπορεί να επεκτείνει το πεδίο εφαρμογής των μέτρων που τυγχάνουν ενίσχυσης από το τμήμα Προσανατολισμού του ΕΓΤΠΕ πέραν του προβλεπόμενου από το άρθρο 35 παράγραφος 2 του παρόντος κανονισμού και τη χρηματοδότηση μέτρων που είναι επιλέξιμα δυνάμει των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 1262/1999⁽¹⁾, (ΕΚ) αριθ. 1261/1999⁽²⁾, και (ΕΚ) αριθ. 1263/1999⁽³⁾, με σκοπό την εφαρμογή όλων των μέτρων της κοινοτικής πρωτοβουλίας αγροτικής ανάπτυξης.

2. Το τμήμα Εγγυήσεων του ΕΓΤΠΕ μπορεί, με πρωτοβουλία της Επιτροπής, να χρηματοδοτεί μελέτες που αφορούν τον προγραμματισμό αγροτικής ανάπτυξης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 46

1. Η κοινοτική στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης από το τμήμα Εγγυήσεων του ΕΓΤΠΕ υπόκειται σε χρηματοδοτικό σχεδιασμό και σε τήρηση λογαριασμών σε ετήσια βάση. Ο χρηματοδοτικός σχεδιασμός εντάσσεται στον προγραμματισμό αγροτικής ανάπτυξης (άρθρο 40 παράγραφος 3) ή στον προγραμματισμό του στόχου αριθ. 2.

2. Η Επιτροπή καθορίζει αρχικά κονδύλια που χορηγούνται στα κράτη μέλη, κατανομημένα σε ετήσια βάση και χρησιμοποιώντας αντικειμενικά κριτήρια που λαμβάνουν υπόψη τις ειδικές καταστάσεις και ανάγκες, και τις προσπάθειες που πρέπει να καταβληθούν ιδίως για το περιβάλλον, τη δημιουργία απασχόλησης και τη διατήρηση του τοπίου.

3. Η αρχική χορήγηση προσαρμόζεται βάσει των πραγματικών δαπανών και των αναθεωρημένων προβλέψεων δαπανών που υποβάλλουν τα κράτη μέλη, λαμβανομένων υπόψη των στόχων των προγραμμάτων, εφόσον υπάρχουν διαθέσιμα κονδύλια και κατά κανόνα σε αντιστοιχία με την ένταση των ενισχύσεων για τις αγροτικές περιφέρειες που καλύπτονται από το στόχο αριθ. 2.

Άρθρο 47

1. Οι χρηματοδοτικές διατάξεις των άρθρων 31, 32 (πλην του πέμπτου εδαφίου της παραγράφου 1), 34, 38 και 39 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999 δεν εφαρμό-

⁽¹⁾ ΕΕ L 161 της 26.6.1999, σ. 48.

⁽²⁾ ΕΕ L 161 της 26.6.1999, σ. 43.

⁽³⁾ ΕΕ L 161 της 26.6.1999, σ. 54.

ζονται στα μέτρα αγροτικής ανάπτυξης σε σχέση με το στόχο αριθ. 2.

2. Η Επιτροπή λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίσει την αποτελεσματική και συνεπή εφαρμογή των εν λόγω μέτρων, τα οποία πρέπει να πληρούν τουλάχιστον τις ίδιες προϋποθέσεις με τις καθοριζόμενες στις διατάξεις που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο, συμπεριλαμβανομένης της αρχής της ενιαίας διαχειριστικής αρχής.

Η Κοινότητα συμμετέχει στη χρηματοδότηση των μέτρων που καλύπτονται από τον προγραμματισμό αγροτικής ανάπτυξης, σύμφωνα με τις αρχές που καθορίζονται στα άρθρα 29 και 30 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999. Στα πλαίσια αυτά:

— η κοινοτική συμμετοχή δεν υπερβαίνει κατ' ανώτατο όριο το 50 % του συνολικού επιλέξιμου κόστους και, κατά γενικό κανόνα, καλύπτει τουλάχιστον το 25 % των επιλέξιμων δημόσιων δαπανών στις περιοχές που δεν υπάγονται στο στόχο αριθ. 1 ούτε στο στόχο αριθ. 2,

— για τις επενδύσεις που παράγουν έσοδα, εφαρμόζονται οι συντελεστές που ορίζονται στο άρθρο 29 παράγραφος 4 στοιχείο α) σημεία ii) και iii) και στοιχείο β) σημεία ii) και iii) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999. Οι γεωργικές και δασικές εκμεταλλεύσεις καθώς και οι επιχειρήσεις μεταποίησης και εμπορίας γεωργικών και δασικών προϊόντων θεωρούνται, εν προκειμένω, ως επιχειρήσεις κατά την έννοια του άρθρου 29 παράγραφος 4 στοιχείο β) σημείο iii),

— στα πλαίσια του προγραμματισμού, η συμμετοχή της Κοινότητας για τα μέτρα που προβλέπονται από τα άρθρα 22 έως 24 του παρόντος κανονισμού ανέρχεται σε 75 % στις περιοχές που καλύπτονται από τον στόχο αριθ. 1 και σε 50 % στις άλλες περιοχές.

Στις πληρωμές αυτές εφαρμόζεται το άρθρο 32 παράγραφος 1 πέμπτο εδάφιο του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999.

3. Οι πληρωμές της χρηματοδοτικής συνδρομής από το τμήμα Εγγυήσεων του ΕΓΤΠΕ μπορούν να γίνονται με τη μορφή προκαταβολών για την εφαρμογή των προγραμμάτων και πληρωμών για τις πραγματοποιηθείσες δαπάνες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ ΚΑΙ ΛΕΙΟΛΟΓΗΣΗ

Άρθρο 48

1. Η Επιτροπή και τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν την αποτελεσματική παρακολούθηση της εφαρμογής του προγραμματισμού αγροτικής ανάπτυξης.

2. Η παρακολούθηση πραγματοποιείται με διαδικασίες που συμφωνούνται από κοινού.

Η παρακολούθηση πραγματοποιείται μέσω ειδικών φυσικών και χρηματοδοτικών δεικτών που συμφωνούνται και καθορίζονται εκ των προτέρων.

Τα κράτη μέλη υποβάλλουν στην Επιτροπή ετήσιες εκθέσεις προόδου.

3. Εάν χρειάζεται, συνιστώνται επιτροπές παρακολούθησης.

Άρθρο 49

1. Η αξιολόγηση των μέτρων που καλύπτονται από τον προγραμματισμό αγροτικής ανάπτυξης πραγματοποιείται σύμφωνα με τις αρχές που καθορίζονται στα άρθρα 40 έως 43 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999.

2. Το τμήμα Εγγυήσεων του ΕΓΤΠΕ μπορεί, στα πλαίσια των χρηματοδοτικών πόρων που χορηγούνται για προγράμματα, να συμμετέχει στη χρηματοδότηση αξιολογήσεων όσον αφορά την αγροτική ανάπτυξη στα κράτη μέλη. Το τμήμα Εγγυήσεων του ΕΓΤΠΕ μπορεί, εξάλλου, κατόπιν πρωτοβουλίας της Επιτροπής, να χρηματοδοτεί αξιολογήσεις σε κοινοτικό επίπεδο.

ΤΙΤΛΟΣ IV

ΚΡΑΤΙΚΕΣ ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ

Άρθρο 51

1. Τα άρθρα 87 έως 89 της συνθήκη εφαρμόζονται στην ενίσχυση που χορηγείται από τα κράτη μέλη για μέτρα στήριξης της αγροτικής ανάπτυξης, εκτός εάν άλλως ορίζεται στον παρόντα τίτλο.

Εντούτοις, τα άρθρα 87 έως 89 της συνθήκης δεν εφαρμόζονται στις χρηματοδοτικές συνεισφορές των κρατών για μέτρα που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 36 της συνθήκης και επωφελούνται της κοινοτικής στήριξης σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού.

2. Οι ενισχύσεις για τις επενδύσεις στις γεωργικές εκμεταλλεύσεις, οι οποίες υπερβαίνουν τα ποσοστά που ορίζονται από το άρθρο 7, απαγορεύονται.

Η απαγόρευση αυτή δεν ισχύει για τις ενισχύσεις που προορίζονται για:

- επενδύσεις που αναλαμβάνονται κατά κύριο λόγο για το δημόσιο συμφέρον σχετικά με τη διατήρηση του παραδοσιακού τοπίου που διαμορφώνεται από γεω-

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI

ΚΑΝΟΝΕΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Άρθρο 50

Οι λεπτομερείς κανόνες εφαρμογής του παρόντος τίτλου θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 50 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999.

Με τους κανόνες αυτούς μπορούν, ειδικότερα, να καθορίζονται οι λεπτομέρειες:

- της παρουσίασης των σχεδίων αγροτικής ανάπτυξης (άρθρα 41 έως 44),
- της αναθεώρησης των εγγράφων προγραμματισμού αγροτικής ανάπτυξης,
- του χρηματοδοτικού σχεδιασμού, ιδίως για την εξασφάλιση της δημοσιονομικής πειθαρχίας (άρθρο 46) και της συμμετοχής στη χρηματοδότηση (άρθρο 47 παράγραφος 2),
- της παρακολούθησης και αξιολόγησης (άρθρα 48 και 49),
- του τρόπου διασφάλισης της συνοχής μεταξύ των μέτρων αγροτικής ανάπτυξης και των μέτρων στήριξης που υπάγονται στις οργανώσεις αγοράς (άρθρο 37).

γικές και δασοκομικές δραστηριότητες ή τη μεταφορά αγροτικών κτιρίων,

- την προστασία και τη βελτίωση του περιβάλλοντος,
- τη βελτίωση των συνθηκών υγιεινής και καλής διαβίωσης των ζώων.

3. Απαγορεύεται η χορήγηση κρατικών ενισχύσεων σε γεωργούς για την αντιστάθμιση φυσικών μειονεκτημάτων στις μειονεκτικές περιοχές εάν δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις των άρθρων 14 και 15.

4. Απαγορεύονται οι κρατικές ενισχύσεις για τη στήριξη γεωργών που έχουν αναλάβει γεωργοπεριβαλλοντικές υποχρεώσεις, οι οποίες δεν πληρούν τις προϋποθέσεις των άρθρων 22 έως 24. Εντούτοις, μπορούν να χορηγούνται συμπληρωματικές ενισχύσεις πέραν των ανωτάτων ορίων που καθορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 24 παράγραφος 2, εάν δικαιολογούνται βάσει της παραγράφου 1 του εν λόγω άρθρου. Σε δεόντως αιτιολογημένες εξαιρετικές περιπτώσεις, μπορεί να γίνει παρέκκλιση όσον αφορά την ελάχιστη διάρκεια των δεσμεύσεων αυτών, σύμφωνα με το άρθρο 23 παράγραφος 1.

Άρθρο 52

Εντός του πεδίου εφαρμογής του άρθρου 36 της συνθήκης, η κρατική ενίσχυση, η οποία αποσκοπεί στη συμπληρωματική χρηματοδότηση μέτρων αγροτικής ανάπτυξης που τυγχάνουν κοινοτικής στήριξης, κοινο-

ποιείται από τα κράτη μέλη και εγκρίνεται από την Επιτροπή, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού, ως τμήμα του προγραμματισμού που αναφέρεται στο άρθρο 40. Το άρθρο 88 παράγραφος 3 πρώτη πρόταση της συνθήκης δεν εφαρμόζεται σε ενίσχυση που έχει ούτως κοινοποιηθεί.

ΤΙΤΛΟΣ V

ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ*Άρθρο 53*

1. Εάν είναι αναγκαία ειδικά μέτρα για τη διευκόλυνση της μετάβασης από το ισχύον καθεστώς προς το καθεστώς που θεσπίζεται με τον παρόντα κανονισμό, τα μέτρα αυτά θεσπίζονται από την Επιτροπή σύμφωνα με τις διαδικασίες που καθορίζονται στο άρθρο 50 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999.

2. Τα μέτρα αυτά θεσπίζονται ιδίως για την ένταξη των υφιστάμενων ενεργειών κοινοτικής στήριξης, οι οποίες έχουν εγκριθεί από την Επιτροπή για περίοδο που λήγει μετά την 1η Ιανουαρίου 2000 ή χωρίς χρονικό περιορισμό, στο καθεστώς στήριξης της αγροτικής ανάπτυξης που προβλέπεται από τον παρόντα κανονισμό.

Άρθρο 54

1. Το άρθρο 17 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1696/71 του Συμβουλίου, της 26ης Ιουλίου 1971, περί κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα του λυκίσκου⁽¹⁾ αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 17

1. Οι κανονιστικές διατάξεις οι οποίες αφορούν τη χρηματοδότηση της κοινής γεωργικής πολιτικής, εφαρμόζονται στην αγορά των προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 από την ημερομηνία κατά την οποία τίθενται σε εφαρμογή οι ρυθμίσεις που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό.

2. Η ενίσχυση που αναφέρεται στο άρθρο 8 συγχρηματοδοτείται από την Κοινότητα.

3. Τα κράτη μέλη καταβάλλουν την ενίσχυση που αναφέρεται στο άρθρο 12 στους παραγωγούς μεταξύ της 16ης Οκτωβρίου και της 31ης Δεκεμβρίου της

περιόδου εμπορίας, για την οποία έχει υποβληθεί η αίτηση ενίσχυσης.

4. Η Επιτροπή θεσπίζει, σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 20, τις λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου.»

2. Το άρθρο 6 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 404/93 του Συμβουλίου, της 13ης Φεβρουαρίου 1993, για την κοινή οργάνωση της αγοράς στον τομέα της μπανάνας⁽²⁾ αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 6

1. Τα κράτη μέλη χορηγούν στις αναγνωρισμένες οργανώσεις παραγωγών, για πέντε χρόνια από την ημερομηνία αναγνώρισής τους, ενίσχυση για να ενθαρρύνουν τη σύστασή τους και να διευκολύνουν τη διοικητική τους λειτουργία.

2. Το ποσό της ενίσχυσης αυτής:

— καθορίζεται για το πρώτο, δεύτερο, τρίτο, τέταρτο και πέμπτο έτος, αντίστοιχα, στο 5%, 5%, 4%, 3% και 2% της αξίας της παραγωγής που διατίθεται στο εμπόριο υπό την αιγίδα της οργάνωσης παραγωγών,

— δεν υπερβαίνει τα πραγματικά έξοδα σύστασης και διοικητικής λειτουργίας της συγκεκριμένης οργάνωσης,

— καταβάλλεται σε ετήσιες δόσεις για διάστημα επτά ετών κατ' ανώτατο όριο από την ημερομηνία αναγνώρισης.

Η αξία της παραγωγής κάθε έτους υπολογίζεται με βάση:

— τον ετήσιο όγκο που πραγματικά διετέθη στο εμπόριο,

⁽¹⁾ ΕΕ L 175 της 4.8.1971, σ. 1· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1554/97 (ΕΕ L 208 της 2.8.1997, σ. 1).

⁽²⁾ ΕΕ L 47 της 25.2.1993, σ. 1· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1637/98 (ΕΕ L 210 της 28.7.1998, σ. 28).

— τις μέσες τιμές παραγωγού που επιτεύχθηκαν.

3. Οι οργανώσεις παραγωγών που προέρχονται από οργανώσεις, οι οποίες ήδη πληρούν σε μεγάλο βαθμό τους όρους του παρόντος κανονισμού, δικαιούνται να λαμβάνουν την ενίσχυση που προβλέπεται στο παρόν άρθρο μόνον εάν προκύπτουν από συγχώνευση, η οποία επιτρέπει την καλύτερη επίτευξη των στόχων που αναφέρονται στο άρθρο 5. Ωστόσο, στην περίπτωση αυτή, η ενίσχυση χορηγείται μόνον όσον αφορά τα έξοδα σύστασης της οργάνωσης (έξοδα σχετικά με τις προπαρασκευαστικές εργασίες, την κατάρτιση της ιδρυτικής πράξης και την κατάρτιση του καταστατικού).

4. Η ενίσχυση που αναφέρεται στο παρόν άρθρο κοινοποιείται στην Επιτροπή με έκθεση, την οποία της διαβιβάζουν τα κράτη μέλη στο τέλος κάθε δημοσιονομικής χρήσης.»

3. Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2200/96 του Συμβουλίου, της 28ης Οκτωβρίου 1996, για την κοινή οργάνωση των αγορών στον τομέα των οπωροκηπευτικών⁽¹⁾ τροποποιείται ως εξής:

α) στο άρθρο 15, η παράγραφος 6 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«6. Για τις περιφέρειες της Κοινότητας, στις οποίες ο βαθμός οργάνωσης των παραγωγών είναι ιδιαίτερα χαμηλός, είναι δυνατόν να επιτρέπεται στα κράτη μέλη, βάσει δεόντως αιτιολογημένης αίτησης, να καταβάλλουν στις οργανώσεις παραγωγών εθνική χρηματοδοτική ενίσχυση, ίση με το ήμισυ, κατ' ανώτατο όριο, των χρηματοδοτικών συνεισφορών των παραγωγών. Η ενίσχυση αυτή προστίθεται στο επιχειρησιακό ταμείο.

Για τα κράτη μέλη, στα οποία λιγότερο του 15 % της παραγωγής οπωροκηπευτικών διατίθεται στο εμπόριο από οργανώσεις παραγωγών και στα οποία η παραγωγή οπωροκηπευτικών αντιπροσωπεύει τουλάχιστον το 15 % της συνολικής γεωργικής παραγωγής, η ενίσχυση που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο είναι δυνατόν να επιστραφεί εν μέρει από την Κοινότητα, κατόπιν αιτήσεως του ενδιαφερομένου κράτους μέλους.»

β) το άρθρο 52 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 52

1. Οι δαπάνες που συνδέονται με την καταβολή της κοινοτικής αποζημίωσης απόσυρσης και την κοινοτική χρηματοδότηση του επιχειρησιακού ταμείου, τα ειδικά μέτρα που αναφέρονται στα άρθρα 17 και

53, 54 και 55, καθώς και οι έλεγχοι των εμπειρογνομόνων των κρατών μελών που τίθενται στη διάθεση της Επιτροπής κατ' εφαρμογή του άρθρου 40 παράγραφος 1, θεωρούνται ως παρεμβάσεις για τη σταθεροποίηση των γεωργικών αγορών κατά την έννοια του άρθρου 1 παράγραφος 2 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1257/1999.*).

2. Οι δαπάνες που συνδέονται με τις ενισχύσεις που χορηγούνται από τα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 14 και με το άρθρο 15 παράγραφος 6 δεύτερο εδάφιο, θεωρούνται ως παρεμβάσεις για τη σταθεροποίηση των γεωργικών αγορών κατά την έννοια του άρθρου 1 παράγραφος 2 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1257/1999. Είναι επιλέξιμες για συγχρηματοδότηση από την Κοινότητα.

3. Η Επιτροπή θεσπίζει, σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 46, τις λεπτομέρειες εφαρμογής της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου.

4. Η εφαρμογή των διατάξεων τον τίτλου VI δεν θίγει την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 4045/89 του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1989, περί των ελέγχων, εκ μέρους των κρατών μελών, των πράξεων που αποτελούν μέρος του συστήματος χρηματοδότησεως από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων, τμήμα Εγγυήσεων, και περί καταργήσεως της οδηγίας 77/435/ΕΟΚ (**).

(*) ΕΕ L 160 της 26.6.1999, σ. 80.

(**) ΕΕ L 388 της 30.12.1989, σ. 17· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3235/94 (ΕΕ L 338 της 28.12.1994, σ. 16).»

Άρθρο 55

1. Καταργούνται οι ακόλουθοι κανονισμοί:

— κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 4256/88,

— κανονισμοί (ΕΚ) αριθ. 950/97, (ΕΚ) αριθ. 951/97, (ΕΚ) αριθ. 952/97 και κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 867/90,

— κανονισμοί (ΕΟΚ) αριθ. 2078/92, (ΕΟΚ) αριθ. 2079/92, (ΕΟΚ) αριθ. 2080/92,

— κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1610/89.

2. Διαγράφονται οι ακόλουθες διατάξεις:

— άρθρο 21 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3763/91⁽²⁾,

— άρθρο 32 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1600/92⁽³⁾,

⁽¹⁾ ΕΕ L 297 της 21.11.1996, σ. 1· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 857/99 (ΕΕ L 108 της 27.4.1999, σ. 7).

⁽²⁾ ΕΕ L 356 της 24.12.1991, σ. 1.

⁽³⁾ ΕΕ L 173 της 27.6.1992, σ. 1.

- άρθρο 27 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1601/92⁽¹⁾,
— άρθρο 13 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2019/93⁽²⁾.

3. Οι κανονισμοί που καταργούνται και οι διατάξεις που διαγράφονται δυνάμει των παραγράφων 1 και 2, αντίστοιχα, εξακολουθούν να εφαρμόζονται στις δράσεις που εγκρίνονται από την Επιτροπή δυνάμει των σχετικών κανονισμών πριν από την 1η Ιανουαρίου 2000.

4. Οι οδηγίες του Συμβουλίου και της Επιτροπής για τον καθορισμό ή την τροποποίηση των καταλόγων μειο-νεκτικών περιοχών, σύμφωνα με το άρθρο 21 παράγρα-

φοι 2 και 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 950/97, παραμένουν σε ισχύ, εκτός εάν τροποποιηθούν εκ νέου στο πλαίσιο προγραμμάτων.

Άρθρο 56

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την έβδομη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Εφαρμόζεται ως προς την κοινοτική στήριξη από την 1η Ιανουαρίου 2000.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 17 Μαΐου 1999.

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος
K.-H. FUNKE

⁽¹⁾ ΕΕ L 173 της 27.6.1992, σ 13.

⁽²⁾ ΕΕ L 184 της 27.7.1993, σ. 1.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΟΣΩΝ

Άρθρο	Αντικείμενο	Ευρώ	
8 παράγραφος 2	Ενίσχυση εγκατάστασης	25 000	
12 παράγραφος 1	Πρόωρη συνταξιοδότηση	15 000 (*) 150 000 3 500 35 000	ανά αποχωρούντα γεωργό και ανά έτος συνολικό ποσό ανά αποχω- ρούντα γεωργό ανά εργάτη και ανά έτος συνολικό ποσό ανά εργάτη
15 παράγραφος 3	Ελάχιστη εξισωτική αποζημίωση Μέγιστη εξισωτική αποζημίωση	25 (**) 200	ανά εκτάριο γεωργικών εκτά- σεων ανά εκτάριο γεωργικών εκτά- σεων
16	Μέγιστη πληρωμή	200	ανά εκτάριο
24 παράγραφος 2	Ετήσιες καλλιέργειες Ειδικευμένες πολυετείς καλλιέργειες Άλλες χρήσεις γης	600 900 450	ανά εκτάριο ανά εκτάριο ανά εκτάριο
31 παράγραφος 4	Μέγιστη ετήσια προμιοδότηση για την κάλυψη απωλειών εισοδήμα- τος λόγω δάσωσης: — για γεωργούς ή ενώσεις τους — για κάθε άλλο πρόσωπο ιδιω- τικού δικαίου	725 185	ανά εκτάριο ανά εκτάριο
32 παράγραφος 2	Ελάχιστη πληρωμή Μέγιστη πληρωμή	40 120	ανά εκτάριο ανά εκτάριο

(*) Υπό τον όρο ότι τηρείται το ανώτατο συνολικό όριο ανά αποχωρούντα γεωργό, οι ανώτατες ετήσιες πληρωμές μπορούν να αυξηθούν έως το διπλούν, λαμβανομένης υπόψη της οικονομικής διάρθρωσης εκμεταλλεύσεων σε εδάφη και του στόχου της επιτάχυνσης της αναπροσαρμογής των γεωργικών διαρθρώσεων.

(**) Το πόσο αυτό μπορεί να μειωθεί ώστε να ληφθεί υπόψη η ιδιαίτερη γεωγραφική θέση ή οικονομική διάρθρωση εκμεταλλεύσεων σε ορισμένα εδάφη και να αποφευχθεί η υπέρμετρη αποζημίωση σύμφωνα με το άρθρο 15 παράγραφος 1 δεύτερη περίπτωση.